అపొస్తలుడైన పౌలు

హెబ్రీయులకు వ్రాసిన పత్రిక

ఈ పత్రిక రచయిత ఎవరైనది ఖచ్చితంగా నిర్ధారించబడలేదు. కాని పత్రికలోని భాషా శైలినిబట్టి ఈ పత్రికను అపొస్తలుడైన పౌలే వ్రాసియుండవచ్చని అనేకుల అభిప్రాయం. అయితే కొంతమంది విమర్శకులు, ఈ పత్రికను బర్నబా లేదా, తిమోతి లేదా అకుల, ప్రిస్కిల్ల లేదా తీతు, మార్కు, సీల, లూకా, క్లెమెంత్ అను వారిలో ఎవరో ఒకరు వ్రాసియుండవచ్చునని వాధన. ఈ పత్రికను యూదా క్రైస్తవ సంఘముల కొరకు, యూదా మతము కంటే క్రీస్తు మతమే సర్వోన్నతమైనదనియు, తిరిగి మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు మ్రొగ్గుచూపుచున్న క్రైస్తవ మతస్థులకు క్రీస్తే నిజమైన మెస్సీయా అని తెలిపి వారి విశ్వాసమును దృఢపరచుటకు రచయిత ఈ పత్రికను వ్రాసియుండెను. ఈ పత్రిక ఎక్కడ వ్రాయబడెనో ఖచ్చితముగా తెలియదు గాని, ఇటలీనుండి గానీ రోమానుండి గాని క్రీ.శ 65–69 మధ్య కాలంలో వ్రాయబడియుండవచ్చు. ఈ పత్రిక 303 వచనములుగాను, 93 అధ్యాయముగాను విభజింపబడింది.

హెబ్రీయులకు వ్రాసిన పత్రిక–అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-3	ఉపోద్ఘాతము
1:4-14	దేవుని కుమారుడు దూతలకంటె శ్రేష్ఠుడు
2:1-4	క్రీస్తు అన్ని విషయములలోను శ్రేష్ఠుడు
2:5-9	దూతలకంటె కొంచెము తక్కువవాడుగా చేయబడిన యేసు
2:10-13	–"ఇదిగో నేనును దేవుడు నాకిచ్చిన పిల్లలను"
2:14-18	అబ్రాహాము సంతాన స్వభావమును ధరించుకొనియున్నాడు
3:1-6	క్రీస్తు మోషే కంటె శ్రేష్ఠుడు
3:14-19	అంతము మట్టుకు ఉండవవలసిన విశ్వాసము
4:1-10	ప్రధాన యాజకుడైన క్రీస్తు–ఆయన అహరోను కంటె శ్రేష్ఠుడు
4:11-16	యేసు అను గొప్ప ప్రధానయాజకుడు మనకున్నాడు
5:11-14	మీరు వినుటకు మందులైనందున వాటిని విశదపరచుట కష్టము
6:1-8	మన నిరీక్షణను సిద్ధపరచు దేవుని వాక్యములు
6:9-10	ప్రధానయాజకుడైన యేసు ముందుగా మన పక్షమున ప్రవేశించెను
7:1-3	మెల్కీసెదెకు వంటి ప్రధానయాజకుడైన క్రీస్తు
7:4-10	తక్కువవాడు ఎక్కువ వానిచేత ఆశీర్వదింపబడును

1

THE EPISTLE OF THE HEBREWS

అపొస్తలుడైన పౌలు
హెబ్రీయులకు వ్రాసిన పత్రిక

This epistle shows Christ as the end, foundation, body, and truth of the figures of the law, which of themselves were no virtue for the soul. The great truth set forth in this epistle is that Jesus of Nazareth is the true God. The unconverted Jews used many arguments to draw their converted brethren from the Christian faith. They represented the law of Moses as superior to the Christian dispensation, and spoke against every thing connected with the Saviour. The apostle, therefore, shows the superiority of Jesus of Nazareth, as the Son of God, and the benefits from his sufferings and death as the sacrifice for sin, so that the Christian religion is much more excellent and perfect than that of Moses. And the principal design seems to be, to bring the converted Hebrews forward in the knowledge of the gospel, and thus to establish them in the Christian faith, and to prevent their turning from it, against which they are earnestly warned. But while it contains many things suitable to the Hebrews of early times, it also contains many which can never cease to interest the church of God; for the knowledge of Jesus Christ is the very marrow and kernel of all the Scriptures. The ceremonial law is full of Christ, and all the gospel is full of Christ; the blessed lines of both Testaments meet in Him; and how they both agree and sweetly unite in Jesus Christ, is the chief object of the epistle to the Hebrews to discover.

HEBREWS 1

The surpassing dignity of the Son of God in his Divine person, and in his creating and mediatorial work. (1-3) God, who at sundry times
and in divers manners spake in time past unto the fathers by the
prophets, *2* Hath in these last days spoken unto us by his Son, whom
he hath appointed heir of all things, by whom also he made the worlds;
3 Who being the brightness of his glory, and the express image of his
person, and upholding all things by the word of his power, when he
had by himself purged our sins, sat down on the right hand of the
Majesty on high;

1వ అధ్యాయము

శుభవచనములు

పూర్వకాలమందు నానాసమయములలోను నానావిధములు గాను ప్రవక్తల ద్వారా
మన పితరులతో మాటలాడిన దేవుడు 2 ఈ దినముల అంతమందు కుమారుని ద్వారా
మనతో మాటలాడెను. ఆయన ఆ కుమారుని సమస్తమునకును వారసునిగా నియమించెను.
ఆయన ద్వారా ప్రపంచములను నిర్మించెను. 3 ఆయన దేవుని మహిమ యొక్క తేజస్సును,
ఆయన తత్వముయొక్క మూర్తిమంతమునై యుండి, తన మహత్తుగల మాటచేత సమస్తమును
నిర్వహించుచు,

2

10 And, Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the
earth; and the heavens are the works of thine hands: *11* They shall
perish; but thou remainest; and they all shall wax old as doth a garment;
12 And as a vesture shalt thou fold them up, and they shall be changed:
but thou art the same, and thy years shall not fail. *13* But to which of
the angels said he at any time, Sit on my right hand, until I make thine
enemies thy footstool? *14* Are they not all ministering spirits, sent forth
to minister for them who shall be heirs of salvation?

దేవుని కుమారుడు దూతలకంటె శ్రేష్టుడు

4 పాపముల విషయములో శుద్ధీకరణము తానే చేసి, దేవదూతలకంటె ఎంత
శ్రేష్ఠమైన నామము పొందెనో వారికంటె అంత శ్రేష్ఠుడై, ఉన్నత లోకమందు మహోమహుడగు
దేవుని కుడిపార్శ్వమున కూర్చుండెను. 5 ఏలయనగా – "నీవు నాకుమారుడవు, నేను నేడు
నిన్ను కనియున్నాము" అనియు, ఇదియుగాక,–నేను ఆయనకు తండ్రినై యుందును, ఆయన
నాకు కుమారుడైయుండును" అనియు ఆ దూతలలో ఎవనితోనైన ఎప్పుడైనను చెప్పెనా ?
6 మరియు ఆయన భూలోకమునకు ఆదిసంభూతుని మరల రప్పించినప్పుడు దేవుని
దూతలందరు ఆయనకు నమస్కారము చేయవలెనని చెప్పుచున్నాడు– 7 తన దూతలను
వాయువులుగాను, తన సేవకులను 8 అగ్ని జ్వాలలుగాను చేసికొనువాడు అని తన
దూతలనుగూర్చి చెప్పుచున్నాడు గాని, తన కుమారునిగూర్చియైతే– దేవా, నీ సింహాసనము
నిరంతరము నిలుచునది, నీ రాజదండము న్యాయార్థమయినది. 9 నీవు నీతిని ప్రేమించితివి
దుర్నీతిని ద్వేషించితివి, అందుచేత దేవుడు నీ దేవుడు నీ తోడివారికంటే నిన్ను
హెచ్చించునట్లుగా ఆనందతైలముతో అభిషేకించెను 10 మరియు – ప్రభువా, నీవు
ఆదియందు భూమికి పునాది వేసితివి. ఆకాశములు కూడ నీ చేతిపనులే. 11 అవి నశించును
గాని నీవు నిలిచియుందువు. అవన్నియు వస్త్రమువలె పాతగిలును 12 ఉత్తరీయమువలె
వాటిని మడిచివేతువు. అవి వస్త్రమువలె మార్చబడును గాని నీవు ఏకరీతిగానే యున్నావు.
నీ సంవత్సరములు తరుగవు అని చెప్పుచున్నాడు. 13 అయితే– నేను నీ శత్రువులను నీ
పాదములకు పాదపీఠముగా చేయువరకు నా కుడిపార్శ్వమును కూర్చుండుము అని దూతలలో
ఎవనిని గూర్చియైన ఎప్పుడైనను చెప్పెనా ? 14 వీరందరు రక్షణయను స్వాస్థ్యము
పొందబోవువారికి పరిచారము చేయుటకై పంపబడిన సేవకులైన ఆత్మలు కారా ?

Many Jews had a superstitious or idolatrous respect for angels, because they had received the law and other tidings of the Divine will by their ministry. They looked upon them as mediators between God and men, and some went so far as to pay them a kind of religious homage or worship. Thus it was necessary that the apostle should insist, not only on Christ's being the Creator of all things, and therefore of angels themselves, but as being the risen and exalted Messiah in human nature, to whom angels, authorities, and powers are made subject. To prove this, several passages are brought from the Old Testament. On comparing what God there says of the angels, with what he says to Christ, the inferiority of the angels to Christ plainly appears. Here is the office of the angels; they are God's ministers or servants, to do his pleasure.

But, how much greater things are said of Christ by the Father! And let us own and honour him as God; for if he had not been God, he had never done the Mediator's work, and had never worn the Mediator's crown.

HEBREWS 2

The duty of stedfastly adhering to Christ and his gospel. (1-4) Therefore we ought to give the more earnest heed to the things which we have heard, lest at any time we should let them slip. *2* For if the word spoken by angels was stedfast, and every transgression and disobedience received a just recompence of reward; *3* How shall we escape, if we neglect so great salvation; which at the first began to be spoken by the Lord, and was confirmed unto us by them that heard him; *4* God also bearing them witness, both with signs and wonders, and with divers miracles, and gifts of the Holy Ghost, according to his own will?

2వ అధ్యాయము

క్రీస్తు అన్ని విషయములలోను శ్రేష్ఠుడు

కావున మనము వినిన సంగతులను విడిచిపెట్టి కొట్టుకొని పోకుండునట్లు
వాటియందు మరి విశేష జాగ్రత్త కలిగియుండవలెను. 2 ఎందుకనగా, దేవదూతల ద్వారా
పలుకబడిన వాక్యము స్థిరపరచబడినందున, ప్రతి అతిక్రమమును అవిధేయతయు న్యాయమైన
ప్రతిఫలము పొందియుండగా, 3 ఇంత గొప్ప రక్షణను మనము నిర్లక్ష్యము చేసినయెడల
ఏలాగు తప్పించుకొందుము? 4 అట్టి రక్షణ ప్రభువు బోధించుటచేత ఆరంభమై, దేవుడు
తన చిత్తానుసారముగా సూచకక్రియల చేతను, మహత్కార్యములచేతను, నానా విధములైన
అద్భుతముల చేతను, వివిధములైన పరిశుద్ధాత్మ వరములను అనుగ్రహించుట చేతను,
వారితోకూడ సాక్ష్యమిచ్చుచుండగా వినినవారిచేత మనకు దృఢపరచబడెను.

Christ being proved to be superior to the angels, this doctrine is applied. Our minds and memories are like a leaky vessel, they do not, without much care, retain what is poured into them. This proceeds from the corruption of our nature, temptations, worldly cares, and pleasures. Sinning against the gospel is neglect of this great salvation; it is a contempt of the saving grace of God in Christ, making light of it, not caring for it, not regarding either the worth of gospel grace, or the want of it, and our undone state without it. The Lord's judgments under the gospel dispensation are chiefly spiritual, but are on that account the more to be dreaded. Here is an appeal to the consciences of sinners.

His sufferings are no objection against his pre-eminence. (5-9) For unto the angels hath he not put in subjection the world to come, whereof we speak. *6* But one in a certain place testified, saying, What is man, that thou art mindful of him? or the son of man, that thou visitest him? *7* Thou madest him a little lower than the angels; thou crownedst him with glory and honour, and didst set him over the works of thy hands: *8* Thou hast put all things in subjection under his feet. For in that he put all in subjection under him, he left nothing that is not put

3

under him. But now we see not yet all things put under him. *9* But we see Jesus, who was made a little lower than the angels for the suffering of death, crowned with glory and honour; that he by the grace of God should taste death for every man.

5 మనము మాటలాడుచున్న ఆ రాబోవు లోకమును ఆయన దూతలకు లోపరచ
లేదు. 6 అయితే ఒకడు ఒకచోట ఈలాగున దృఢముగా సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు – నీవు
మనుష్యుని జ్ఞాపకం చేసికొనుటకు వాడేపాటివాడు? 7 నీవు నరపుత్రుని దర్శించుటకు
వాడే పాటివాడు? నీవు దేవదూతల కంటే వానిని కొంచెము తక్కువ వానిగా చేసితివి,
మహిమా ప్రభావములతో వానికి కిరీటము ధరింప జేసితివి, నీ చేతి పనుల మీద
వానికధికారము అనుగ్రహించితివి, 8 వాని పాదముల క్రింద సమస్తమును ఉంచితివి.
ఆయన సమస్తమును వానికి లోపరచినప్పుడు వానికి లోపరచుకుండ దేనిని విడిచిపెట్టలేదు.
ప్రస్తుతమందు మనము సమస్తమును వానికి లోపరచబడుట ఇంకను చూడలేదు గాని, 9
దేవుని కృపవలన ఆయన ప్రతి మనుష్యుని కొరకు మరణము అనుభవించునట్లు, దూతలకంటె
కొంచెము తక్కువవాడుగా చేయబడిన యేసు మరణము పొందినందున, మహిమా
ప్రభావములతో కిరీటము ధరించిన వానిగా ఆయనను చూచుచున్నాము.

Neither the state in which the church is at present, nor its more completely restored state, when the prince of this world shall be cast out, and the kingdoms of the earth become the kingdom of Christ, is left to the government of the angels: Christ will take to him his great power, and will reign. And what is the moving cause of all the kindness God shows to men in giving Christ for them and to them? it is the grace of God. As a reward of Christ's humiliation in suffering death, he has unlimited dominion over all things; thus this ancient scripture was fulfilled in him. Thus God has done wonderful things for us in creation and providence, but for these we have made the basest returns.

The reason of his sufferings, and the fitness of them. (10-13) For it became him, for whom are all things, and by whom are all things, in bringing many sons unto glory, to make the captain of their salvation perfect through sufferings. *11* For both he that sanctifieth and they who are sanctified are all of one: for which cause he is not ashamed to call them brethren, *12* Saying, I will declare thy name unto my brethren, in the midst of the church will I sing praise unto thee. *13* And again, I will put my trust in him. And again, Behold I and the children which God hath given me.

10 ఎవని నిమిత్తము సమస్తమును ఉన్నవో, ఎవనివలన సమస్తమును
కలుగుచున్నవో, ఆయన అనేకులైన కుమారులను మహిమకు తెచ్చుచుండగా వారి రక్షణకర్తను
శ్రమల ద్వారా సంపూర్ణునిగా చేయుట ఆయనకు తగును. 11 పరిశుద్ధ పరచబడువారికిని
అందరికి ఒక్కటే మూలము. ఈ హేతువుచేతను వారిని సహోదరులని పిలుచుటకు ఆయన
సిగ్గుపడక 12 – నీ నామమును నా సహోదరులకు ప్రచురపరతును, సమాజము మధ్య నీ
కీర్తిని గానము చేతును అనెను. 13 మరియు– నేనాయనను నమ్ముకొని యుందును అనియు,
– ఇదిగో నేనును దేవుడు నాకిచ్చిన పిల్లలును అనియు చెప్పుచున్నాడు

Whatever the proud, carnal, and unbelieving may imagine or object, the spiritual mind will see peculiar glory in the cross of Christ, and be satisfied that it became Him, who in all things displays his own perfections in bringing many sons to glory, to make the Author of their salvation perfect through sufferings. His way to the crown was by the cross, and so must that of his people be. Christ sanctifies; he has purchased and sent the sanctifying Spirit: the Spirit sanctifies as the Spirit of Christ. True believers are sanctified, endowed with holy principles and powers, set apart to high and holy uses and purposes. Christ and believers are all of one heavenly Father, who is God. They are brought into relation with Christ. But the words, his not being ashamed to call them brethren, express the high superiority of Christ to the human nature. This is shown from three texts of Scripture. See 8:18 .

Christ's taking the nature of man, and not his taking the nature of angels, was necessary to his priestly office. (14-18) Forasmuch then as
the children are partakers of flesh and blood, he also himself likewise
took part of the same; that through death he might destroy him that
had the power of death, that is, the devil; *15* And deliver them who
through fear of death were all their lifetime subject to bondage. *16* For
verily he took not on him the nature of angels; but he took on him the
seed of Abraham. *17* Wherefore in all things it behoved him to be made
like unto his brethren, that he might be a merciful and faithful high
priest in things pertaining to God, to make reconciliation for the sins of
the people. *18* For in that he himself hath suffered being tempted, he is
able to succour them that are tempted.

14 కాబట్టి ఆ పిల్లలు రక్తమాంసములు గలవారైనందున ఆ ప్రకారమే మరణము
యొక్క బలము గలవానిని, అనగా అపవాదిని మరణముద్వారా నశింప జేయుటకును, 15
జీవితకాలమంతయు మరణభయము చేత దాస్యమునకు లోబడినవారిని విడిపించుటకును,
ఆయన కూడ రక్తమాంసములలో పాలివాడాయెను. 16 ఏలయనగా, ఆయన ఎంత మాత్రమును
దేవదూతల స్వభావ మును ధరించుకొనక, అబ్రాహాము సంతాన స్వభావమును
ధరించుకొనియున్నాడు. 17 కావున ప్రజల పాపములకు పరిహారము కలుగజేయుటకై, దేవుని
సంబంధమైన కార్యములలో కనికరమును, నమ్మకమును గల ప్రధానయాజకుడగు నిమిత్తము,
అన్ని విషయములలో ఆయన తన సహోదరుల వంటివాడు కావలసివచ్చెను. 18 తాను
శోధింపబడి శ్రమ పొందెను గనుక శోధింపబడువారికిని సహాయము చేయ గలవాడై యున్నాడు.

The angels fell, and remained without hope or help. Christ never designed to be the Saviour of the fallen angels, therefore he did not take their nature; and the nature of angels could not be an atoning sacrifice for the sin of man. Here is a price paid, enough for all, and suitable to all, for it was in our nature. Here the wonderful love of God appeared, that, when Christ knew what he must suffer in our nature, and how he must die in it, yet he readily took it upon him. And this atonement made way for his people's deliverance from Satan's bondage, and for the pardon of their sins through faith. Let those who dread death, and strive to get the better of their terrors, no longer attempt to outbrave or to stifle them, no longer grow careless or wicked through despair.

HEBREWS 3

The superior worth and dignity of Christ above Moses is shown.
(1-6) Wherefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling,
consider the Apostle and High Priest of our profession, Christ Jesus;
2 Who was faithful to him that appointed him, as also Moses was faithful
in all his house. *3* For this man was counted worthy of more glory than
Moses, inasmuch as he who hath builded the house hath more honour
than the house. *4* For every house is builded by some man; but he that
built all things is God. *5* And Moses verily was faithful in all his house,
as a servant, for a testimony of those things which were to be spoken
after; *6* But Christ as a son over his own house; whose house are we, if we
hold fast the confidence and the rejoicing of the hope firm unto the end.

3వ అధ్యాయము

క్రీస్తు మోషే కంటె శ్రేష్టుడు

ఇందువలన, పరలోక సంబంధమైన పిలుపులో పాలుపొందిన పరిశుద్ధ
సహోదరులారా, మనము ఒప్పుకొనినదానికి అపొస్తలుడును ప్రధాన యాజకుడునైన
యేసుమీద లక్ష్యముంచుడి. 2 దేవుని యిల్లంతటిలో మోషే నమ్మకముగా ఉండినట్టు,
ఈయన కూడ తన్ను నియమించిన వానికి నమ్మకముగా ఉండెను. 3 ప్రతి యిల్లును
ఎవడైన ఒకనిచేత కట్టబడును; సమస్తమును కట్టినవాడు దేవుడే. 4 ఇంటికంటె దానిని
కట్టిన వాడెక్కువ ఘనత పొందినట్టు, ఈయన మోషేకంటె ఎక్కువ మహిమకు అర్హుడుగా
ఎంచబడెను. 5 ముందు చెప్పబోవు సంగతులకు సాక్ష్యార్థముగా మోషే పరిచారకుడైయుండి
దేవుని ఇల్లంతటిలో నమ్మకముగా ఉండెను. 6 అయితే క్రీస్తు కుమారుడైయుండి, ఆయన
యింటి మీద నమ్మకముగా ఉన్నాడు; ధైర్యమును నిరీక్షణవలన ఉత్సాహమును తుదమట్టుకు
స్థిరముగా చేపట్టిన యెడల మనమే ఆయన యిల్లు.

Christ is to be considered as the Apostle of our profession, the Messenger sent by God to men, the great Revealer of that faith which we profess to hold, and of that hope which we profess to have. As Christ, the Messiah, anointed for the office both of Apostle and High Priest. As Jesus, our Saviour, our Healer, the great Physician of souls. Consider him thus. Consider what he is in himself, what he is to us, and what he will be to us hereafter and for ever. Close and serious thoughts of Christ bring us to know more of him.

The Hebrews are warned of the sin and danger of unbelief. (7-13)
And of necessity of faith in Christ, and of stedfastly following him. (14-19) Wherefore (as the Holy Ghost saith, To day if ye will hear his voice,
8 Harden not your hearts, as in the provocation, in the day of temptation
in the wilderness: *9* When your fathers tempted me, proved me, and
saw my works forty years. *10* Wherefore I was grieved with that
generation, and said, They do alway err in their heart; and they have
not known my ways. *11* So I sware in my wrath, They shall not enter
into my rest.) *12* Take heed, brethren, lest there be in any of you an

evil heart of unbelief, in departing from the living God. *13* But exhort
one another daily, while it is called To day; lest any of you be hardened
through the deceitfulness of sin. *14* For we are made partakers of Christ,
if we hold the beginning of our confidence stedfast unto the end;
15 While it is said, To day if ye will hear his voice, harden not your
hearts, as in the provocation. *16* For some, when they had heard, did
provoke: howbeit not all that came out of Egypt by Moses. *17* But with
whom was he grieved forty years? was it not with them that had sinned,
whose carcases fell in the wilderness? *18* And to whom sware he that
they should not enter into his rest, but to them that believed not?
19 So we see that they could not enter in because of unbelief.

7 మరియు పరిశుద్ధాత్మ ఇట్లు చెప్పుచున్నాడు– 8 నేడు మీరాయన శబ్దమును
వినినయెడల, అరణ్యములో శోధన దినమందు కోపము పుట్టించినప్పటివలె మీ
హృదయములను కఠినపరచుకొనకుడి. 9 నలువది సంవత్సరములు నా కార్యములను
చూచి మీ పితరులు నన్ను పరీక్షించి శోధించిరి. 10 కావున నేను ఆ తరము వారివలన
విసిగి వీరెల్లప్పుడును తమ హృదయాలోచనలలో తప్పి పోవుచున్నారు– నా మార్గములను
తెలిసికొనలేదు, 11 గనుక నేను కోపముతో ప్రమాణము చేసినట్టు వారు నా విశ్రాంతిలో
ప్రవేశింపరని చెప్పితిని. 12 సహోదరులారా, జీవముగల దేవుని విడిచిపోవునట్టి
విశ్వాసములేని దుష్టహృదయము మీలో ఎవనియందైనను ఒకవేళ ఉండునేమో అని జాగ్రత్తగా
చూచుకొనుడి.

అంతము మట్టుకు ఉండవలసిన విశ్వాసము

13 నేడు మీరాయన శబ్దమును వినినయెడల, కోపము పుట్టించిన నప్పటివలె
మీ హృదయములను కఠినపరచుకొనకుడి అని ఆయన చెప్పెను గనుక, 14 పాపము
వలన కలుగు భ్రమచేత మీలో ఎవడును కఠిన పరచబడకుండునట్లు – నేడు అనబడు
సమయముండగానే, ప్రతిదినమును ఒకనికొకడు బుద్ధి చెప్పుకొనుడి. 15 ఏలయనగా
మొదట నుండి మనకున్న దృఢవిశ్వాసము అంతము మట్టుకు గట్టిగా చేపట్టిన యెడలనే
క్రీస్తులో పాలివారమై యుందుము. 16 విని కోపము పుట్టించిన వారెవరు ? మోషేచేత
నడిపింపబడి ఐగుప్తులో నుండి బయలుదేరి వచ్చిన వారందరే గదా? 17 ఎవరిమీద
నలువది ఏండ్లు ఆయన కోపగించెను ? పాపము చేసినవారి మీదనే గదా ? వారి శవములు
అరణ్యములో రాలి పోయెను. 18 తన విశ్రాంతిలో ప్రవేశింపరని ఎవరిని గూర్చి ప్రమాణము
చేసెను ? అవిధేయులైన వారిని గూర్చియే గదా? 19 కాగా అవిశ్వాసము చేతనే వారు
ప్రవేశింపలేక పోయిరని గ్రహించుచున్నాము.

Days of temptation are often days of provocation. But to provoke God, when he is letting us see that we entirely depend and live upon him, is a provocation indeed. The hardening of the heart is the spring of all other sins. The sins of others, especially of our relations, should be warnings to us. All sin, especially sin committed by God's professing, privileged people, not only provokes God, but it grieves him. God is loth to destroy any in, or for their sin; he waits long to be gracious to them. But sin, long

persisted in, will make God's wrath discover itself in destroying the impenitent; there is no resting under the wrath of God. "Take heed:" all who would get safe to heaven must look about them; if once we allow ourselves to distrust God, we may soon desert him. The saints' privilege is, they are made partakers of Christ, that is, of the Spirit, the nature, graces, righteousness, and life of Christ; they are interested in all Christ is, in all he has done, or will do. The same spirit with which Christians set out in the ways of God, they should maintain unto the end. Perseverance in faith is the best evidence of the sincerity of our faith.

HEBREWS 4

*Humble, cautious fear is urged, lest any should come short of the
promised rest, through unbelief. (1-10)* Let us therefore fear, lest, a
promise being left us of entering into his rest, any of you should seem
to come short of it. *2* For unto us was the gospel preached, as well as
unto them: but the word preached did not profit them, not being mixed
with faith in them that heard it. *3* For we which have believed do enter
into rest, as he said, As I have sworn in my wrath, if they shall enter
into my rest: although the works were finished from the foundation of
the world. *4* For he spake in a certain place of the seventh day on this
wise, And God did rest the seventh day from all his works. *5* And in
this place again, If they shall enter into my rest. *6* Seeing therefore it
remaineth that some must enter therein, and they to whom it was first
preached entered not in because of unbelief: *7* Again, he limiteth a
certain day, saying in David, To day, after so long a time; as it is said,
To day if ye will hear his voice, harden not your hearts. *8* For if Jesus
had given them rest, then would he not afterward have spoken of another
day. *9* There remaineth therefore a rest to the people of God. *10* For he
that is entered into his rest, he also hath ceased from his own works, as
God did from his.

4వ అధ్యాయము

ప్రధాన యాజకుడైన క్రీస్తు – ఆయన అహరోను కంటె శ్రేష్ఠుడు

ఆయన యొక్క విశ్రాంతిలో ప్రవేశించుదుమను వాగ్దానము ఇంక నిలిచియుండగా,
మీలో ఎవడైనను ఒకవేళ ఆ వాగ్దానము పొందకుండ తప్పిపోవునేమో అని భయము
కలిగియుందుము. 2 వారికి ప్రకటింపబడినట్లు మనకును సువార్త ప్రకటింపబడెను, గాని
వారు వినిన వారితో విశ్వాసము గలవారై కలిసియుండలేదు గనుక విన్న వాక్యము వారికి
నిష్ప్రయోజనమైనదాయెను. 3 కాగా జగత్పునాది వేయబడినప్పుడే ఆయన కార్యములన్నియు
సంపూర్తియై యున్నను, ఈ విశ్రాంతిని గూర్చి – నేను కోపముతో ప్రమాణము చేసినట్టు
వారు నా విశ్రాంతిలో ప్రవేశింపరు అని ఆయన చెప్పిన మాట అనుసరించి విశ్వాసులమైన
మనము ఆ విశ్రాంతిలో ప్రవేశించుచున్నాము. 4 మరియు – దేవుడు ఏడవ దినమందు
తన కార్యములన్నిటిని ముగించి విశ్రమించెను అని ఏడవ దినమును గూర్చి ఆయన
యొకచోట చెప్పియున్నాడు. 5 ఇదియునుగాక ఈ చోటుననే – వారు నా విశ్రాంతిలో
ప్రవేశింపరు అని చెప్పియున్నాడు. 6 కాగా ఎవరో కొందరు విశ్రాంతిలో ప్రవేశించుదురను

మాట నిశ్చయము గనుకను, ముందు సువార్త వినినవారు అవిధేయతచేత ప్రవేశింపలేదు
గనుకను, 7 నేడు మీరాయన మాట వినినయెడల మీ హృదయములను
కఠినపరచుకొనకుడని వెనుక చెప్పబడిన ప్రకారము, ఇంతకాలమైన తరువాత దావీదు
గ్రంథములో – నేడని యొక దినమును నిర్ణయించుచున్నాడు. 8 యెహోషువ వారికి
విశ్రాంతి కలుగజేసిన యెడల ఆ తరువాత మరియొక దినమును గూర్చి ఆయన
చెప్పకపోవును. 9 కాబట్టి దేవుని ప్రజలకు విశ్రాంతి నిలిచియున్నది. 10 ఎందుకనగా,
దేవుడు తన కార్యములను ముగించి విశ్రమించిన ప్రకారము, ఆయన యొక్క విశ్రాంతిలో
ప్రవేశించినవాడు కూడ తన కార్యములను ముగించి విశ్రమించును.

The privileges we have under the gospel, are greater than any had under the law of Moses, though the same gospel for substance was preached under both Testaments. There have been in all ages many unprofitable hearers; and unbelief is at the root of all unfruitfulness under the word. Faith in the hearer is the life of the word. But it is a painful consequence of partial neglect, and of a loose and wavering profession, that they often cause men to seem to come short. Let us then give diligence, that we may have a clear entrance into the kingdom of God. As God finished his work, and then rested from it, so he will cause those who believe, to finish their work, and then to enjoy their rest. It is evident, that there is a more spiritual and excellent sabbath remaining for the people of God, than that of the seventh day, or that into which Joshua led the Jews.

Arguments and motives to faith and hope in our approaches to God. (11-16) Let us labour therefore to enter into that rest, lest any man fall after the same example of unbelief. *12* For the word of God is quick, and powerful, and sharper than any twoedged sword, piercing even to the dividing asunder of soul and spirit, and of the joints and marrow, and is a discerner of the thoughts and intents of the heart.
13 Neither is there any creature that is not manifest in his sight: but all things are naked and opened unto the eyes of him with whom we have to do. *14* Seeing then that we have a great high priest, that is passed into the heavens, Jesus the Son of God, let us hold fast our profession. *15* For we have not an high priest which cannot be touched with the feeling of our infirmities; but was in all points tempted like as we are, yet without sin. *16* Let us therefore come boldly unto the throne of grace, that we may obtain mercy, and find grace to help in time of need.

యేసు అను గొప్ప ప్రధానయాజకుడు మనకున్నాడు

11 కాబట్టి అవిధేయతవలన వారు పడిపోయినట్లుగా మనలో ఎవడును పడిపోకుండ
ఆ విశ్రాంతిలో ప్రవేశించుటకు జాగ్రత్త పడుదము. 12 ఎందుకనగా దేవుని వాక్యము
సజీవమై బలముగలదై రెండంచులుగల ఎటువంటి ఖడ్గముకంటెను వాడిగా ఉండి,
ప్రాణాత్మలను కీళ్లను మూలుగను విభజించునంత మట్టుకు దూరుచు, హృదయముయొక్క
తలంపులను ఆలోచనలను శోధించుచున్నది. 13 మరియు ఆయన దృష్టికి కనబడని సృష్టము

ఏదియు లేదు. మనమెవనికి లెక్క అప్పచెప్పవలసియున్నదో ఆ దేవుని కన్నులకు సమస్తమును
మరుగు లేక తేటగా ఉన్నది. 14 ఆకాశమండలము గుండా వెళ్లిన దేవుని కుమారుడైన
యేసు అను గొప్ప ప్రధాన యాజకుడు మనకు ఉన్నాడు గనుక మనము ఒప్పుకొనిన
దానిని గట్టిగా చేపట్టుదము. 15 మన ప్రధానయాజకుడు మన బలహీనతలయందు మనతో
సహానుభవము లేనివాడు కాడు గాని, సమస్త విషయములలోను మనవలెనే శోధింపబడినను,
ఆయన పాపము లేనివాడుగా ఉండెను, 16 గనుక మనము కనికరింపబడి సమయోచితమైన
సహాయము కొరకు కృప పొందునట్లు ధైర్యముతో కృపాసనము నొద్దకు చేరుదము.

Observe the end proposed: rest spiritual and eternal; the rest of grace here, and glory hereafter; in Christ on earth, with Christ in heaven. After due and diligent labour, sweet and satisfying rest shall follow; and labour now, will make that rest more pleasant when it comes. Let us labour, and quicken each other to be diligent in duty. The Holy Scriptures are the word of God. When God sets it home by his Spirit, it convinces powerfully, converts powerfully, and comforts powerfully. It makes a soul that has long been proud, to be humble; and a perverse spirit, to be meek and obedient. Sinful habits, that are become as it were natural to the soul, and rooted deeply in it, are separated and cut off by this sword. It will discover to men their thoughts and purposes, the vileness of many, the bad principles they are moved by, the sinful ends they act to. The word will show the sinner all that is in his heart. Let us hold fast the doctrines of Christian faith in our heads, its enlivening principles in our hearts, the open profession of it in our lips, and be subject to it in our lives.

HEBREWS 5

The office and duty of a high priest abundantly answered in Christ. (1-10) For every high priest taken from among men is ordained for men in things pertaining to God, that he may offer both gifts and sacrifices for sins: 2 Who can have compassion on the ignorant, and on them that are out of the way; for that he himself also is compassed with infirmity. 3 And by reason hereof he ought, as for the people, so also for himself, to offer for sins. 4 And no man taketh this honour unto himself, but he that is called of God, as was Aaron. 5 So also Christ glorified not himself to be made an high priest; but he that said unto him, Thou art my Son, to day have I begotten thee. *6* As he saith also in another place, Thou art a priest for ever after the order of Melchisedec. *7* Who in the days of his flesh, when he had offered up prayers and supplications with strong crying and tears unto him that was able to save him from death, and was heard in that he feared;
8 Though he were a Son, yet learned he obedience by the things which he suffered; *9* And being made perfect, he became the author of eternal salvation unto all them that obey him;

5వ అధ్యాయము

వాక్య విషయములో క్రైస్తవ అనుభవమునందు యెదుగుట

ప్రతి ప్రధాన యాజకుడును మనుష్యులలో నుండి ఏర్పరచబడిన వాడై, పాపముల

కొరకు అర్పణలను బలులను అర్పించుటకు దేవుని విషయమైన కార్యములు జరిగించుటకై
మనుష్యుల నిమిత్తము నియమింపబడును. 2 తాను కూడ బలహీనత చేత ఆవరింపబడి
యున్నందున అతడు ఏమియు తెలియని వారి యెడలను త్రోవ తప్పిన వారి యెడలను
తాలిమి చూపగలవాడై యున్నాడు. 3 ఆ హేతువు చేత ప్రజల కొరకేలాగో ఆలాగే తన
కొరకును పాపముల నిమిత్తము అర్పణము చేయవలసినవాడై యున్నాడు. 4 మరియు
ఎవడును ఈ ఘనత తనకుతానే వహించు కొనడు గాని, అహరోను పిలువబడినట్టుగా
దేవుని చేత పిలువబడినవాడై ఈ ఘనత పొందును. 5 అటువలె క్రీస్తు కూడ
ప్రధానయాజకుడగుటకు తన్ను తానే మహిమపరచుకొన లేదు గాని – నీవు నా కుమారుడవు,
నేను నేడు నిన్ను కనియున్నాను అని ఆయనతో చెప్పిన వాడే ఆయనను మహిమ పరచెను.
6 ఆ ప్రకారమే– నీవు మెల్కీసెదెకు యొక్క క్రమము చొప్పున నిరంతరము యాజకుడవై
యున్నావు అని మరియొక చోట చెప్పుచున్నాడు. 7 శరీరధారియై యున్న దినములలో
మహారోదనముతోను కన్నీళ్లతోను, తన్ను మరణము నుండి రక్షింపగల వానికి ప్రార్థనలను
యాచనలను సమర్పించి, భయభక్తులు కలిగి యున్నందున ఆయన అంగీకరింపబడెను.
8 ఆయన, కుమారుడై యుండియు తాను పొందిన శ్రమల వలన విధేయతను నేర్చుకొనెను.
9 మరియు ఆయన సంపూర్ణసిద్ధి పొందినవాడై, మెల్కీసెదెకు యొక్క క్రమములోచేరిన
ప్రధానయాజకుడని దేవుని చేత పిలువబడి 10 తనకు విధేయులైన వారి కందరికిని
నిత్యరక్షణకు కారకుడాయెను.

The High Priest must be a man, a partaker of our nature. This shows that man had sinned. For God would not suffer sinful man to come to him alone. But every one is welcome to God, that comes to him by this High Priest; and as we value acceptance with God, and pardon, we must apply by faith to this our great High Priest Christ Jesus, who can intercede for those that are out of the way of truth, duty, and happiness; one who has tenderness to lead them back from the by-paths of error, sin, and misery. Those only can expect assistance from God, and acceptance with him, and his presence and blessing on them and their services, that are called of God. This is applied to Christ. In the days of his flesh, Christ made himself subject to death: he hungered: he was a tempted, suffering, dying Jesus. Christ set an example, not only to pray, but to be fervent in prayer. How many dry prayers, how few wetted with tears, do we offer up to God! He was strengthened to support the immense weight of suffering laid upon him. There is no real deliverance from death but to be carried through it.

The Christian Hebrews reproved for their little progress in the
knowledge of the gospel. (11-14) Called of God an high priest after the
order of Melchisedec. 11 Of whom we have many things to say, and
hard to be uttered, seeing ye are dull of hearing. *12* For when for the
time ye ought to be teachers, ye have need that one teach you again
which be the first principles of the oracles of God; and are become such
as have need of milk, and not of strong meat. *13* For every one that
useth milk is unskilful in the word of righteousness: for he is a babe.
14 But strong meat belongeth to them that are of full age, even those
who by reason of use have their senses exercised to discern both good
and evil.

7

11 ఇందును గూర్చి మేము చెప్పవలసినవి అనేక సంగతులున్నవి గాని, మీరు వినుటకు
మందులైనందున వాటిని విశదపరచుట కష్టము. 12 కాలమును బట్టి చూచితే మీరు
బోధకులుగా ఉండవలసినవారై యుండగా, దేవోక్తులలో మొదటి మూలపాఠములను ఒకడు
మీకు మరల బోధింపవలసి వచ్చెను. మీరు పాలు త్రాగవలసినవారే గాని బలమైన
ఆహారము తినగలవారు కారు. 13 మరియు పాలు త్రాగు ప్రతివాడును శిశువే, గనుక
నీతి వాక్యవిషయములో అనుభవము లేనివాడై యున్నాడు. 14 వయస్సు వచ్చిన వారు
అభ్యాసము చేత మేలు కీడులను వివేచించుటకు సాధకము చేయబడిన జ్ఞానేంద్రియములు
కలిగియున్నారు గనుక బలమైన ఆహారము వారికే తగును

Dull hearers make the preaching of the gospel difficult, and even those who have some faith may be dull hearers, and slow to believe. Much is looked for from those to whom much is given. To be unskilful, denotes want of experience in the things of the gospel. Christian experience is a spiritual sense, taste, or relish of the goodness, sweetness, and excellence of the truths of the gospel. And no tongue can express the satisfaction which the soul receives, from a sense of Divine goodness, grace, and love to it in Christ.

HEBREWS 6

The Hebrews are urged to go forward in the doctrine of Christ, and the consequences of apostacy, or turning back, are described. (1-8)
Therefore leaving the principles of the doctrine of Christ, let us go on
unto perfection; not laying again the foundation of repentance from
dead works, and of faith toward God, *2* Of the doctrine of baptisms,
and of laying on of hands, and of resurrection of the dead, and of eternal
judgment. *3* And this will we do, if God permit. *4* For it is impossible
for those who were once enlightened, and have tasted of the heavenly
gift, and were made partakers of the Holy Ghost, *5* And have tasted the
good word of God, and the powers of the world to come, *6* If they shall
fall away, to renew them again unto repentance; seeing they crucify to
themselves the Son of God afresh, and put him to an open shame.
7 For the earth which drinketh in the rain that cometh oft upon it, and
bringeth forth herbs meet for them by whom it is dressed, receiveth
blessing from God: *8* But that which beareth thorns and briers is
rejected, and is nigh unto cursing; whose end is to be burned.

6వ అధ్యాయము

మన నిరీక్షణను సిద్ధపరచు దేవుని వాక్యములు

కాబట్టి నిర్జీవ క్రియలను విడిచి, మారుమనస్సు పొందుటయు, దేవునియందలి
విశ్వాసమును, బాప్తిస్మములను గూర్చిన బోధయు, హస్త నిక్షేపణమును, మృతుల
పునరుత్థానమును, నిత్యమైన తీర్పును అను పునాది మరల వేయక, 2 క్రీస్తును గూర్చిన
మూలోపదేశము మాని, సంపూర్ణుల మగుటకు సాగిపోదము. 3 దేవుడు సెలవిచ్చిన యెడల
మన మాలాగు చేయుదము. 4 ఒకసారి వెలిగింపబడి, పరలోక సంబంధమైన వరమును

రుచిచూచి, పరిశుద్ధాత్మలో పాలివారై, 5 దేవుని దివ్య వాక్యమును రాబోవు యుగ సంబంధమైన శక్తుల ప్రభావమును అనుభవించిన తరువాత తప్పిపోయినవారు, తమ విషయములో దేవుని కుమారుని మరల సిలువవేయుచు, బాహాటముగా ఆయనను అవమాన పరచుచున్నారు. 6 గనుక మారుమనస్సు పొందునట్లు అట్టి వారిని మరల నూతన పరచుట అసాధ్యము. 7 ఎట్లనగా భూమి తన మీద తరుచుగా కురియు వర్షమును త్రాగి, ఎవరి కొరకు వ్యవసాయము చేయబడునో వారికి అనుకూలమైన పైరులను ఫలించుచు దేవుని ఆశీర్వచనము పొందును. 8 అయితే ముండ్లతుప్పలును గచ్చ తీగెలును దాని మీద పెరిగిన యెడల అది పనికి రానిదని విసర్జింపబడి శాపము పొందతగిన దగును. తుదకది కాల్చివేయబడును.

Every part of the truth and will of God should be set before all who profess the gospel, and be urged on their hearts and consciences. We should not be always speaking about outward things; these have their places and use, but often take up too much attention and time, which might be better employed. The humbled sinner who pleads guilty, and cries for mercy, can have no ground from this passage to be discouraged, whatever his conscience may accuse him of. Nor does it prove that any one who is made a new creature in Christ, ever becomes a final apostate from him. The apostle is not speaking of the falling away of mere professors, never convinced or influenced by the gospel. Such have nothing to fall away from, but an empty name, or hypocritical profession. Neither is he speaking of partial declinings or backslidings. Nor are such sins meant, as Christians fall into through the strength of temptations, or the power of some worldly or fleshly lust. But the falling away here mentioned, is an open and avowed renouncing of Christ, from enmity of heart against him, his cause, and people, by men approving in their minds the deeds of his murderers, and all this after they have received the knowledge of the truth, and tasted some of its comforts. Of these it is said, that it is impossible to renew them again unto repentance.

The apostle expresses satisfaction, as to the most of them. (9,10) And encourages them to persevere in faith and holiness. (11-20) But, beloved, we are persuaded better things of you, and things that accompany salvation, though we thus speak. 10 For God is not unrighteous to forget your work and labour of love, which ye have shewed toward his name, in that ye have ministered to the saints, and do minister. 11 And we desire that every one of you do shew the same diligence to the full assurance of hope unto the end: 12 That ye be not slothful, but followers of them who through faith and patience inherit the promises. 13 For when God made promise to Abraham, because he could swear by no greater, he sware by himself, 14 Saying, Surely blessing I will bless thee, and multiplying I will multiply thee. 15 And so, after he had patiently endured, he obtained the promise. 16 For men verily swear by the greater: and an oath for confirmation is to them an end of all strife. 17 Wherein God, willing more abundantly to shew unto the heirs of promise the immutability of his counsel, confirmed it by an oath: 18 That by two immutable things, in which it

was impossible for God to lie, we might have a strong consolation, who have fled for refuge to lay hold upon the hope set before us: 19 Which hope we have as an anchor of the soul, both sure and stedfast, and which entereth into that within the veil; 20 Whither the forerunner is for us entered, even Jesus, made an high priest for ever after the order of Melchisedec.

9 అయితే ప్రియులారా, మేమీలాగు చెప్పుచున్నను, మీరింత కంటె మంచిదియు రక్షణకరమైనదియునైన స్థితిలోనే యున్నారని రూఢిగా నమ్ముచున్నాము. 10 మీరు చేసిన కార్యమును, మీరు పరిశుద్ధులకు ఉపచారము చేసి ఇంకను ఉపచారము చేయుచుండుట చేత తన నామమును బట్టి చూపిన ప్రేమను మరచుటకు, దేవుడు అన్యాయస్థుడు కాడు. 11 మీరు మందులు కాక, విశ్వాసము చేతను ఓర్పుచేతను వాగ్దానములను స్వతంత్రించు కొనువారిని పోలి నడుచుకొనునట్లుగా. 12 మీలో ప్రతివాడును మీ నిరీక్షణ పరిపూర్ణమగు నిమిత్తము మీరిది వరకు కనుపరచిన ఆసక్తిని తుదముట్టుకు కనుపరచెవలెనని అపేక్షించుచున్నాము. 13 దేవుడు అబ్రాహామునకు వాగ్దానము చేసినప్పుడు తన కంటె ఏ గొప్పవానితోడు అని ప్రమాణము చేయలేక పోయెను గనుక 14 తన తోడు అని ప్రమాణము చేసి– నిశ్చయముగా నేను నిన్ను అశీర్వదింతును – నిశ్చయముగా నిన్ను విస్తరింపజేతును అని చెప్పెను. 15 ఆ మాట నమ్మి అతడు ఓర్పుతో సహించి ఆ వాగ్దాన ఫలము పొందెను. 16 మనుష్యులు తమకంటె గొప్పవానితోడు అని ప్రమాణము చేతురు; వారి ప్రతి వివాదములోను వివాదాంశమును పరిష్కారము చేయునది ప్రమాణమే. 17 ఈ విధముగా దేవుడు తన సంకల్పము నిశ్చలమైనదని ఆ వాగ్దానమునకు వారసులైన వారికి మరి నిశ్చయముగా కనుపరచ వలెనని ఉద్దేశించినవాడై, 18 తాను అబద్ధమాడజాలని నిశ్చలమైన రెండు సంగతులను బట్టి, మన యెదుట ఉంచబడిన నిరీక్షణను చేపట్టుటకు శరణాగతులమైన మనకు బలమైన ధైర్యము కలుగునట్లు ప్రమాణము చేసి వాగ్దానమును దృఢపరచెను. 19 ఈ నిరీక్షణ నిశ్చలమును, స్థిరమునై, మన ఆత్మకు లంగరువలె నుండి తెరలోపల ప్రవేశించుచున్నది. 20 నిరంతరము మెల్కీసెదెకు క్రమము చొప్పున ప్రధానయాజకుడైన యేసు అందులోనికి మన కంటె ముందుగా మన పక్షమున ప్రవేశించెను.

There are things that are never separated from salvation; things that show the person to be in a state of salvation, and which will end in eternal salvation. And the things that accompany salvation, are better things than ever any dissembler or apostate enjoyed. The works of love, done for the glory of Christ, or done to his saints for Christ's sake, from time to time, as God gives occasion, are evident marks of a man's salvation; and more sure tokens of saving grace given, than the enlightenings and tastings spoken of before. No love is to be reckoned as love, but working love; and no works are right works, which flow not from love to Christ. The hope here meant, is a sure looking for good things promised, through those promises, with love, desire, and valuing of them. Hope has its degrees, as faith also. The promise of blessedness God has made to believers, is from God's eternal purpose, settled between the eternal Father, Son, and Spirit.

HEBREWS 7

A comparison between the priesthood of Melchizedec and that of
Christ. (1-3) For this Melchisedec, king of Salem, priest of the most
high God, who met Abraham returning from the slaughter of the kings,
and blessed him; *2* To whom also Abraham gave a tenth part of all;
first being by interpretation King of righteousness, and after that also
King of Salem, which is, King of peace; *3* Without father, without mother,
without descent, having neither beginning of days, nor end of life; but
made like unto the Son of God; abideth a priest continually.

7వ అధ్యాయము

మెల్కీసెదెకు వంటి ప్రధానయాజకుడైన క్రీస్తు

రాజులను సంహారముచేసి, తిరిగి వచ్చుచున్న అబ్రాహామును ఎవడు కలిసికొని
అతనిని ఆశీర్వదించెనో, ఎవనికి అబ్రహాము అన్నిటిలో పదియవ వంతు ఇచ్చెనో, ఆ
షాలేము రాజును మహోన్నతుడగు దేవుని యాజకుడునైన మెల్కీసెదెకు నిరంతరము
యాజకుడుగా ఉన్నాడు. 2 అతని పేరుకు మొదట నీతికి రాజనియు, తరువాత సమాధానపు
రాజనియు అర్థమిచ్చునట్టి షాలేము రాజని అర్థము. అతడు తండ్రిలేని వాడును తల్లిలేని
వాడును వంశావళి లేనివాడును, జీవితకాలమునకు ఆదియైనను జీవమునకు అంతమైనను
లేనివాడునైయుండి దేవుని కుమారుని పోలియున్నాడు.

Melchizedec met Abraham when returning from the rescue of Lot. His name, "King of Righteousness," doubtless suitable to his character, marked him as a type of the Messiah and his kingdom. The name of his city signified "Peace;" and as king of peace he typified Christ, the Prince of Peace, the great Reconciler of God and man. Nothing is recorded as to the beginning or end of his life; thus he typically resembled the Son of God, whose existence is from everlasting to everlasting, who had no one that was before him, and will have no one come after him, in his priesthood. Every part of Scripture honours the great King of Righteousness and Peace, our glorious High Priest and Saviour; and the more we examine it, the more we shall be convinced, that the testimony of Jesus is the spirit of prophecy.

The excellence of Christ's priesthood above the Levitical priesthood
is shown. (4-10) 4 Now consider how great this man was, unto whom
even the patriarch Abraham gave the tenth of the spoils. *5* And verily
they that are of the sons of Levi, who receive the office of the priesthood,
have a commandment to take tithes of the people according to the law,
that is, of their brethren, though they come out of the loins of Abraham:
6 But he whose descent is not counted from them received tithes of
Abraham, and blessed him that had the promises. *7* And without all
contradiction the less is blessed of the better. *8* And here men that die
receive tithes; but there he receiveth them, of whom it is witnessed
that he liveth. *9* And as I may so say, Levi also, who receiveth tithes,
payed tithes in Abraham. *10* For he was yet in the loins of his father,
when Melchisedec met him.

3 ఇతడెంత ఘనుడో చూడండి. మూలపురుషుడైన అబ్రాహాము అతనికి
కొల్లగొన్నశ్రేష్ఠమైన వస్తువులలో పదియవ వంతు ఇచ్చెను. 4 మరియు లేవి కుమాళ్లలో
నుండి యాజకత్వము పొందువారు, తమ సహోదరులు అబ్రాహాము గర్భవాసము నుండి
పుట్టినను, ధర్మశాస్త్రము చొప్పున వారి యొద్ద, అనగా ప్రజల యొద్ద పదియవ వంతును
పుచ్చుకొనుటకు ఆజ్ఞను పొందియున్నారు గాని, 5 వారితో సంబంధించిన వంశావళి
లేనివాడైన మెల్కీసెదెకు అబ్రాహాము నొద్ద పదియవ వంతు పుచ్చుకొని వాగ్దానములను
పొందినవానిని ఆశీర్వదించెను. 6 తక్కువ వాడు ఎక్కువ వానిచేత ఆశీర్వదింపబడునను
మాటకేవలము నిరాక్షేపమైయున్నది. 7 మరియు లేవి క్రమము చూడగా చావునకు
లోనైనవారు పదియవ వంతులను పుచ్చుకొనుచున్నారు. అయితే ఈ క్రమము చూడగా,
జీవించుచున్నాడని సాక్ష్యము పొందినవాడు పుచ్చుకొను చున్నాడు. 8 అంతేకాక ఒక
విధమున చెప్పినయెడల పదియవ వంతులను పుచ్చుకొను లేవియు అబ్రాహాము ద్వారా
దశమాంశములను ఇచ్చెను. 9 ఏలాగనగా మెల్కీసెదెకు అతని పితరుని కలిసికొనినప్పుడు
లేవి తన పితరుని గర్భములో ఉండెను. 10 ఆ లేవీయులు యాజకులై యుండగా ప్రజలకు
ధర్మశాస్త్రమియ్యబడెను గనుక, ఆ యాజకుల వలన సంపూర్ణ సిద్ధి కలిగిన యెడల అహరోను
క్రమములో చేరిన వాడని చెప్పబడక మెల్కీసెదెకు క్రమము చొప్పున వేరొక యాజకుడు
రావలసిన అవరసమేమి?

That High Priest who should afterward appear, of whom Melchizedec was a type, must be much superior to the Levitical priests. Observe Abraham's great dignity and happiness; that he had the promises. That man is rich and happy indeed, who has the promises, both of the life that now is, and of that which is to come. This honour have all those who receive the Lord Jesus. Let us go forth in our spiritual conflicts, trusting in his word and strength, ascribing our victories to his grace, and desiring to be met and blessed by him in all our ways.

This is applied to Christ. (11-25) The faith and hope of the church
encouraged from this. (26-28) If therefore perfection were by the Levitical
priesthood, (for under it the people received the law,) what further need
was there that another priest should rise after the order of Melchisedec,
and not be called after the order of Aaron? *12* For the priesthood being
changed, there is made of necessity a change also of the law. *13* For he
of whom these things are spoken pertaineth to another tribe, of which
no man gave attendance at the altar. *14* For it is evident that our Lord
sprang out of Juda; of which tribe Moses spake nothing concerning
priesthood. *15* And it is yet far more evident: for that after the similitude
of Melchisedec there ariseth another priest, *16* Who is made, not after
the law of a carnal commandment, but after the power of an endless
life. *17* For he testifieth, Thou art a priest for ever after the order of
Melchisedec. *18* For there is verily a disannulling of the commandment
going before for the weakness and unprofitableness thereof. *19* For the
law made nothing perfect, but the bringing in of a better hope did; by
the which we draw nigh unto God. *20* And inasmuch as not without an
oath he was made priest: *21* (For those priests were made without an

oath; but this with an oath by him that said unto him, The Lord sware
and will not repent, Thou art a priest for ever after the order of
Melchisedec:) *22* By so much was Jesus made a surety of a better
testament. *23* And they truly were many priests, because they were
not suffered to continue by reason of death: *24* But this man, because
he continueth ever, hath an unchangeable priesthood. *25* Wherefore
he is able also to save them to the uttermost that come unto God by
him, seeing he ever liveth to make intercession for them. *26* For such
an high priest became us, who is holy, harmless, undefiled, separate
from sinners, and made higher than the heavens; *27* Who needeth not
daily, as those high priests, to offer up sacrifice, first for his own sins,
and then for the people's: for this he did once, when he offered up
himself. *28* For the law maketh men high priests which have infirmity;
but the word of the oath, which was since the law, maketh the Son,
who is consecrated for evermore.

11 ఇదియు గాక యాజకులు మార్చబడిన యెడల అవశ్యముగా యాజక ధర్మము
సహా మార్చబడును. 12 ఎవని గూర్చి ఈ సంగతులు చెప్పబడెనో ఆయన వేరొక గోత్రములో
పుట్టెను. ఆ గోత్రములోని వాడెవడును బలిపీఠము నొద్ద పరిచర్య చేయలేదు. 13 మన
ప్రభువు యూదా సంతానమందు జన్మించెననుట స్పష్టమే; ఆ గోత్ర విషయములో
యాజకులను గూర్చి మోషే ఏమియు చెప్పలేదు, 14 మరియు శరీరానుసారముగా
నెరవేర్చబడు ఆజ్ఞ గల ధర్మశాస్త్రమును బట్టి కాక, నాశనములేని జీవము కున్న శక్తిని బట్టి
నియమింపబడి, మెల్కీసెదెకును పోలినవాడైన వేరొక యాజకుడు వచ్చియున్నాడు. 15
కావున మేము చెప్పిన సంగతి మరింత విశదమైయున్నది. 16 ఏలయనగా – నీవు
నిరంతరము మెల్కీసెదెకు క్రమము చొప్పున యాజకుడవై యున్నావు అని ఆయన విషయమై
సాక్ష్యము చెప్పబడెను. 17 ఆ ధర్మశాస్త్రము దేనికిని సంపూర్ణ సిద్ధి కలుగజేయలేదు గనుక
ముందియ్యబడిన ఆజ్ఞ బలహీనమైనందునను నిష్ప్రయోజనమై నందునను అది నివారణ
చేయబడియున్నది; అంతకంటె శ్రేష్టమైన నిరీక్షణ దానివెంట ప్రవేశపెట్టబడెను. 18 దీని
ద్వారా దేవుని యొద్దకు మనము చేరుచున్నాము. 19 మరియు ప్రమాణము లేకుండ
యేసు యాజకుడు కాలేదు గనుక ఆయన మరి శ్రేష్ఠమైన నిబంధనకు పూటకాపాయెను.
వారైతే ప్రమాణము లేకుండ యాజకులగుదురు గాని ఈయన– 20 నీవు నిరంతరము
యాజకుడవైయున్నావని ప్రభువు ప్రమాణము చేసెను; ఆయన పశ్చాత్తాపపడడు 21 అని
ఈయనతో చెప్పిన వానివలన ప్రమాణ పూర్వకముగా యాజకుడాయెను, 22 మరియు ఆ
యాజకులు మరణము పొందుటచేత ఎల్లప్పుడును ఉండ సాధ్యము కానందున, అనేకులైరి
గాని 23 ఈయన నిరంతరము ఉన్నవాడు గనుక మార్పులేని యాజకత్వము కలిగిన
వాడాయెను. 24 ఈయన తన ద్వారా దేవుని యొద్దకు వచ్చువారి పక్షమున, విజ్ఞాపనము
చేయుటకు నిరంతరము జీవించుచున్నాడు. గనుక వారిని సంపూర్ణముగా రక్షించుటకు
శక్తిమంతుడైయున్నాడు. 25 పవిత్రుడును, నిర్దోషియు, నిష్కల్మషుడును, పాపులలో చేరక
ప్రత్యేకముగా ఉన్నవాడును, ఆకాశ మండలము కంటె మిక్కిలి హెచ్చయినవాడునైన ఇట్టి
ప్రధాన యాజకుడు మనకు సరిపోయినవాడు. 26 ధర్మశాస్త్రము బలహీనత గల మనుష్యులను

యాజకులనుగా నియమించును గాని ధర్మశాస్త్రమునకు తరువాత వచ్చిన ప్రమాణపూర్వకమైన
వాక్యము నిరంతరమును సంపూర్ణ సిద్ధి పొందిన కుమారుని నియమించెను. 27 గనుక,
ఈయన ఆ ప్రధాన యాజకులవలె మొదట తన సొంత పాపముల కొరకు తరువాత
ప్రజల పాపముల కొరకును దినదినము బలులను అర్పింపవలసిన అవసరము గలవాడు
కాడు; తన్ను తాను అర్పించుకొన్నప్పుడు ఒక్కసారే ఈ పనిచేసి ముగించెను.

The priesthood and law by which perfection could not come, are done away; a Priest is risen, and a dispensation now set up, by which true believers may be made perfect. That there is such a change is plain. The law which made the Levitical priesthood, showed that the priests were frail, dying creatures, not able to save their own lives, much less could they save the souls of those who came to them. But the High Priest of our profession holds his office by the power of endless life in himself; not only to keep himself alive, but to give spiritual and eternal life to all who rely upon his sacrifice and intercession. The better covenant, of which Jesus was the Surety, is not here contrasted with the covenant of works, by which every transgressor is shut up under the curse. It is distinguished from the Sinai covenant with Israel, and the legal dispensation under which the church so long remained. The better covenant brought the church and every believer into clearer light, more perfect liberty, and more abundant privileges. In the order of Aaron there was a multitude of priests, of high priests one after another; but in the priesthood of Christ there is only one and the same. This is the believer's safety and happiness, that this everlasting High Priest is able to save to the uttermost, in all times, in all cases. Surely then it becomes us to desire a spirituality and holiness, as much beyond those of the Old Testament believers, as our advantages exceed theirs. Observe the description of the personal holiness of Christ. He is free from all habits or principles of sin, not having the least disposition to it in his nature. No sin dwells in him, not the least sinful inclination, though such dwells in the best of Christians. He is harmless, free from all actual transgression; he did no violence, nor was there any deceit in his mouth. He is undefiled. It is hard to keep ourselves pure, so as not to partake the guilt of other men's sins. But none need be dismayed who come to God in the name of his beloved Son. Let them be assured that he will deliver them in the time of trial and suffering, in the time of prosperity, in the hour of death, and in the day of judgment.

HEBREWS 8

The excellence of Christ's priesthood above that of Aaron is shown.
(1-6) Now of the things which we have spoken this is the sum: We have
such an high priest, who is set on the right hand of the throne of the
Majesty in the heavens; *2* A minister of the sanctuary, and of the true
tabernacle, which the Lord pitched, and not man. *3* For every high
priest is ordained to offer gifts and sacrifices: wherefore it is of necessity
that this man have somewhat also to offer. *4* For if he were on earth, he
should not be a priest, seeing that there are priests that offer gifts
according to the law: *5* Who serve unto the example and shadow of
heavenly things, as Moses was admonished of God when he was about
to make the tabernacle: for, See, saith he, that thou make all things
according to the pattern shewed to thee in the mount. 6 But now hath he
obtained a more excellent ministry, by how much also he is the mediator
of a better covenant, which was established upon better promises.

8వ అధ్యాయము

యూదుల యాజకత్వము కంటె క్రీస్తు యాజకత్వము శ్రేష్ఠము

మేము వివరించుచున్న సంగతులలోని సారాంశమేదనగా– మనకు అట్టి ప్రధాన
యాజకుడు ఒకడున్నాడు. 2 ఆయన పరిశుద్ధాలయమునకు అనగా మనుష్యుడు కాక
ప్రభువే స్థాపించిన నిజమైన గుడారమునకు పరిచారకుడైయుండి, పరలోక మందు
మహామహుని సింహాసనమునకు కుడి పార్శ్వమున ఆసీనుడాయెను. 3 ప్రతి ప్రధాన
యాజకుడు అర్పణలను బలులను అర్పించుటకై నియమింపబడును. అందుచేత అర్పించుటకు
ఈయనకు ఏమైన ఉండుట అవశ్యము. 4 ధర్మశాస్త్ర ప్రకారము అర్పణలు
అర్పించువారున్నారు గనుక ఈయన భూమి మీద నున్న యెడల యాజకుడై యుండడు. 5
మోషే గుడారము అమర్చబోయినప్పుడు – కొండ మీద నీకు చూపబడిన మాదిరి చొప్పున
సమస్తమును చేయుటకు జాగ్రత్త పడుము అని దేవుని చేత హెచ్చరించబడిన ప్రకారము
ఈ యాజకులు పరలోక సంబంధమగు వస్తువుల ఛాయారూపకమైన గుడారము నందు
సేవ చేయుదురు. 6 ఈయన యైతే ఇప్పుడు మరి ఎక్కువైన వాగ్దానములను బట్టి
నియమింపబడిన మరి ఎక్కువైన నిబంధనకు మధ్యవర్తియైయున్నాడు గనుక మరి శ్రేష్టమైన
సేవకత్వము పొందియున్నాడు.

The substance, or summary, of what had been declared was, that Christians had such a High Priest as they needed. He took upon himself human nature, appeared on earth, and there gave himself as a sacrifice to God for the sins of his people. We must not dare to approach God, or to present any thing to him, but in and through Christ, depending upon his merits and mediation; for we are accepted only in the Beloved. In all obedience and worship, we should keep close to God's word, which is the only and perfect standard. Christ is the substance and end of the law of righteousness. But the covenant here referred to, was that made with Israel as a nation, securing temporal benefits to them. The promises of all spiritual blessings, and of eternal life, revealed in the gospel, and made sure through Christ, are of infinitely greater value. Let us bless God that we have a High Priest that suits our helpless condition.

The great excellence of the new covenant above the former. (7-13)
7 For if that first covenant had been faultless, then should no place
have been sought for the second. *8* For finding fault with them, he
saith, Behold, the days come, saith the Lord, when I will make a new
covenant with the house of Israel and with the house of Judah: *9* Not
according to the covenant that I made with their fathers in the day
when I took them by the hand to lead them out of the land of Egypt;
because they continued not in my covenant, and I regarded them not,
saith the Lord. *10* For this is the covenant that I will make with the
house of Israel after those days, saith the Lord; I will put my laws into
their mind, and write them in their hearts: and I will be to them a God,
and they shall be to me a people: *11* And they shall not teach every
man his neighbour, and every man his brother, saying, Know the Lord:

for all shall know me, from the least to the greatest. *12* For I will be
merciful to their unrighteousness, and their sins and their iniquities
will I remember no more. *13* In that he saith, A new covenant, he hath
made the first old. Now that which decayeth and waxeth old is ready to
vanish away.

7 ఏలయనగా, ఈ మొదటి నిబంధన లోపము లేనిదైతే రెండవ దానికి
అవకాశముండ నేరదు. 8 అయితే ఆయన ఆక్షేపించి వారితో ఈలాగు చెప్పుచున్నాడు –
ప్రభువు ఇట్లనెను – ఇదిగోయొక కాలము వచ్చుచున్నది, అప్పటిలో ఇశ్రాయేలు ఇంటి
వారితోను యూదా యింటి వారి తోను నేను క్రొత్త నిబంధన చేయుదును. 9 అది నేను
ఐగుప్తు దేశములో నుండి వీరి పితరులను వెలుపలికి రప్పించుటకై వారిని చెయ్యి పట్టుకొనిన
దినమున వారితో నేను చేసిన నిబంధన వంటిది కాదు. ఏమనగా వారు నా నిబంధనలో
నిలువలేదు గనుక నేను వారిని అలక్ష్యము చేసితినని ప్రభువు చెప్పుచున్నాడు. 10 ఆ
దినములైన తరువాత ఇశ్రాయేలు యింటి వారితో నేను చేయబోవు నిబంధన ఏదనగా–
వారి మనస్సులో నా ధర్మవిధులను ఉంచెదను, వారి హృదయముల మీద వాటిని
వ్రాయుదును, నేను వారికి దేవుడనై యుందును, వారు నాకు ప్రజలై యుందురు. 11
వారిలో ఎవడును – ప్రభువును తెలిసికొనుడని తన పట్టణస్థునికైనను తన సహోదరునికైనను
ఉపదేశము చేయడు, వారిలో చిన్నలు మొదలుకొని పెద్దల వరకు అందరును నన్ను
తెలుసుకొందురు. 12 నేను వారి దోషముల విషయమై దయ కలిగి వారి పాపములను
ఇకను ఎన్నటికిని జ్ఞాపకము చేసికొనననని ప్రభువు సెలవిచ్చుచున్నాడు. 13 ఆయన క్రొత్త
నిబంధన అని చెప్పుట చేత మొదటిది పాతదిగా చేసియున్నాడు. ఏది పాతగిలి ఉడిగి
పోవునో అది అదృశ్యమగుటకు సిద్ధముగా ఉన్నది.

The superior excellence of the priesthood of Christ, above that of Aaron, is shown from that covenant of grace, of which Christ was Mediator. The law not only made all subject to it, liable to be condemned for the guilt of sin, but also was unable to remove that guilt, and clear the conscience from the sense and terror of it. Whereas, by the blood of Christ, a full remission of sins was provided, so that God would remember them no more. God once wrote his laws to his people, now he will write his laws in them; he will give them understanding to know and to believe his laws; he will give them memories to retain them; he will give them hearts to love them, courage to profess them, and power to put them in practice. This is the foundation of the covenant; and when this is laid, duty will be done wisely, sincerely, readily, easily, resolutely, constantly, and with comfort.

HEBREWS 9

The Jewish tabernacle and its utensils. (1-5) Then verily the first
covenant had also ordinances of divine service, and a worldly sanctuary.
2 For there was a tabernacle made; the first, wherein was the
candlestick, and the table, and the shewbread; which is called the
sanctuary. *3* And after the second veil, the tabernacle which is called
the Holiest of all; *4* Which had the golden censer, and the ark of the
covenant overlaid round about with gold, wherein was the golden pot

that had manna, and Aaron's rod that budded, and the tables of the covenant; *5* And over it the cherubims of glory shadowing the mercyseat; of which we cannot now speak particularly.

9వ అధ్యాయము

పాత నిబంధనలోని పరిశుద్ధ స్థలము క్రొత్త నిబంధన సూచనయై యున్నది

మొదటి నిబంధనకైతే సేవానియమములును ఈ లోక సంబంధమైన పరిశుద్ధ స్థలమును ఉండెను. 2 ఏలాగనగా, మొదట ఒక గుడారమేర్పరచబడెను. అందులో దీపస్తంభమును, బల్లయు, దాని మీద ఉంచబడిన రొట్టెలును ఉండెను, దానికి పరిశుద్ధస్థలమని పేరు. 3 రెండవ తెరకు ఆవల అతిపరిశుద్ధస్థలమను గుడారముండెను. 4 అందులో సువర్ణ ధూపార్తియు, అంతటను బంగారు రేకులతో తాపబడిన నిబంధన మందసమును ఉండెను. ఆ మందసములో మన్నాగల బంగారు పాత్రయు, చిగురించిన అహరోను చేతి కఱ్ఱయు, నిబంధన పలకలును ఉండెను. 5 దానిపైన కరుణాపీఠమును కమ్ముకొనుచున్న మహిమగల కెరూబులుండెను. వీటిని గూర్చి ఇప్పుడు వివరముగా చెప్ప వల్లపడదు.

The apostle shows to the Hebrews the typical reference of their ceremonies to Christ. The tabernacle was a movable temple, shadowing forth the unsettled state of the church upon earth, and the human nature of the Lord Jesus Christ, in whom the fulness of the Godhead dwelt bodily. The typical meaning of these things has been shown in former remarks, and the ordinances and articles of the Mosaic covenant point out Christ as our Light, and as the Bread of life to our souls; and remind us of his Divine Person, his holy priesthood, perfect righteousness, and all-prevailing intercession. Thus was the Lord Jesus Christ, all and in all, from the beginning. And as interpreted by the gospel, these things are a glorious representation of the wisdom of God, and confirm faith in Him who was prefigured by them.

Their use and meaning. (6-10) These fulfilled in Christ. (11-22) *6* Now when these things were thus ordained, the priests went always into the first tabernacle, accomplishing the service of God. *7* But into the second went the high priest alone once every year, not without blood, which he offered for himself, and for the errors of the people:8The Holy Ghost this signifying, that the way into the holiest of all was not yet made manifest, while as the first tabernacle was yet standing: *9* Which was a figure for the time then present, in which were offered both gifts and sacrifices, that could not make him that did the service perfect, as pertaining to the conscience; *10* Which stood only in meats and drinks, and divers washings, and carnal ordinances, imposed on them until the time of reformation. *11* But Christ being come an high priest of good things to come, by a greater and more perfect tabernacle, not made with hands, that is to say, not of this building; *12* Neither by the blood of goats and calves, but by his own blood he entered in once into the holy place, having obtained eternal redemption for us. *13* For if the blood of bulls and of goats, and the ashes of an heifer sprinkling the unclean, sanctifieth to the purifying of the flesh: *14* How much

more shall the blood of Christ, who through the eternal Spirit offered himself without spot to God, purge your conscience from dead works to serve the living God? 15 And for this cause he is the mediator of the new testament, that by means of death, for the redemption of the transgressions that were under the first testament, they which are called might receive the promise of eternal inheritance. *16* For where a testament is, there must also of necessity be the death of the testator. *17* For a testament is of force after men are dead: otherwise it is of no strength at all while the testator liveth. *18* Whereupon neither the first testament was dedicated without blood. *19* For when Moses had spoken every precept to all the people according to the law, he took the blood of calves and of goats, with water, and scarlet wool, and hyssop, and sprinkled both the book, and all the people, *20* Saying, This is the blood of the testament which God hath enjoined unto you. *21* Moreover he sprinkled with blood both the tabernacle, and all the vessels of the ministry. *22* And almost all things are by the law purged with blood; and without shedding of blood is no remission.

6 ఇవి ఈలాగు ఏర్పరబడినప్పుడు యాజకులు సేవచేయుచు, నిత్యమును ఈ మొదటి గుడారములోనికి వెళ్లుదురు గాని 7 సంవత్సరమునకు ఒక్కసారి మాత్రమే, ప్రధానయాజకుడొక్కడే రక్తము చేత పట్టుకొని రెండవ గుడారములోనికి ప్రవేశించును. ఆ రక్తము తన కొరకును ప్రజల అజ్ఞాన కృతముల కొరకును అతడర్పించును. 8 దీనిని బట్టి ఆ మొదటి గుడార మింక నిలుచుచుండగా, అతి పరిశుద్ధ స్థలములో ప్రవేశించు మార్గము బయలు పరచబడ లేదని పరిశుద్ధాత్మ తెలియజేయుచున్నాడు. 9 ఆ గుడారము ప్రస్తుత కాలమునకు ఉపమానముగా ఉన్నది. ఈ ఉపమానార్థమును బట్టి మనస్సాక్షి విషయములో ఆరాధకునికి సంపూర్ణ సిద్ధి కలుగజేయలేని అర్పణలును బలులును అర్పింపబడుచున్నవి. 10 ఇవి దిద్దుబాటు జరుగుకాలము వచ్చు వరకు విధింపబడి, అన్నపానములతోను నానా విధములైన ప్రక్షాళనములతోను సంబంధించిన శరీరాచారములు మాత్రమైయున్నవి.

క్రీస్తు బల్యర్పణము యొక్క పరిశుద్ధ పరచు శక్తి

11 అయితే క్రీస్తు రాబోవుచున్న మేలుల విషయమై ప్రధానయాజకుడుగా వచ్చి, తానే నిత్యమైన విమోచన సంపాదించి, హస్తకృతము కానిది అనగా ఈ సృష్టి సంబంధము కానిదియు, మరి ఘనమైనదియు, పరిపూర్ణమైనదియునైన గుడారము ద్వారా, 12 మేకలయొక్కయు కోడెలయొక్కయు రక్తముతో కాక, తన స్వరక్తముతో ఒక్కసారే పరిశుద్ధ స్థలములో ప్రవేశించెను. 13 ఏలయనగా, మేకలయొక్కయు, ఎడ్లయొక్కయు రక్తమును, మైలపడిన వారి మీద ఆవుదూడ బూడిదె చల్లుటయు శరీర శుద్ధి కలుగునట్లు వారిని పరిశుద్ధపరచిన యెడల 14 నిత్యుడగు ఆత్మ ద్వారా తన్ను తాను దేవునికి నిర్దోషినిగా అర్పించుకొనిన క్రీస్తు యొక్క రక్తము, నిర్జీవ క్రియలను విడిచి జీవముగల దేవుని సేవించుటకు మీ మనస్సాక్షిని ఎంతో ఎక్కువగా శుద్ధిచేయును. 15 ఈ హేతువు చేత మొదటి నిబంధన కాలములో జరిగిన అపరాధముల నుండి విమోచనము కలుగుటకై ఆయన మరణము పొందినందున, పిలువబడినవారు నిత్యమైన స్వాస్థ్యమును గూర్చిన వాగ్దానమును పొందు

నిమిత్తము ఆయన క్రొత్త నిబంధనకు మధ్యవర్తియై యున్నాడు. 16 మరణ శాసనమెక్కడ
ఉండునో అక్కడ మరణ శాసనము వ్రాసిన వాని మరణము అవశ్యము. 17 ఆ శాసనమును
వ్రాసినవాడు మరణము పొందితేనే అది చెల్లును; అది వ్రాసినవాడు జీవించుచుండగా అది
ఎప్పుడైనను చెల్లునా? 18 ఇందుచేత మొదటి నిబంధన కూడ రక్తము లేకుండ
ప్రతిష్ఠింపబడలేదు. 19 ధర్మశాస్త్ర ప్రకారము మోషే ప్రతి ఆజ్ఞను ప్రజలతో చెప్పిన తరువాత,
ఆయన నీళ్లతోను, రక్త వర్ణము గల గొఱ్ఱెబొచ్చుతోను, హిస్సోపుతోను, కోడెల యొక్కయు
మేకల యొక్కయు రక్తమును తీసికొని, 20 దేవుడు మీ కొరకు విధించిన నిబంధన
రక్తమిదే అని చెప్పుచు, గ్రంథము మీదను ప్రజలందరి మీదను ప్రోక్షించెను. 21 అదే
విధముగా గుడారము మీదను, సేవా పాత్రలన్నిటి మీదను ఆ రక్తమును ప్రోక్షించెను,
22 మరియు ధర్మశాస్త్ర ప్రకారము సమస్త వస్తువులును రక్తము చేత శుద్ధిచేయబడుననియు,
రక్తము చిందింపకుండ పాపక్షమాపణ కలుగదనియు సామాన్యముగ చెప్పవచ్చును.

The apostle goes on to speak of the Old Testament services. Christ, having undertaken to be our High Priest, could not enter into heaven till he had shed his blood for us; and none of us can enter, either into God's gracious presence here, or his glorious presence hereafter, but by the blood of Jesus. Sins are errors, great errors, both in judgment and practice; and who can understand all his errors? They leave guilt upon the conscience, not to be washed away but by the blood of Christ. We must plead this blood on earth, while he is pleading it for us in heaven. office of Christ, and come to us from thence. Our High Priest entered into heaven once for all, and has obtained eternal redemption. The Holy Ghost further signified and showed that the Old Testament sacrifices only freed the outward man from ceremonial uncleanness, and fitted him for some outward privileges. What gave such power to the blood of Christ? It was Christ's offering himself without any sinful stain in his nature or life. This cleanses the most guilty conscience from dead, or deadly, works to serve the living God; from sinful works, such as pollute the soul, as dead bodies did the persons of the Jews who touched them; while the grace that seals pardon, new-creates the polluted soul. Nothing more destroys the faith of the gospel, than by any means to weaken the direct power of the blood of Christ. The depth of the mystery of the sacrifice of Christ, we cannot dive into, the height we cannot comprehend. We cannot search out the greatness of it, or the wisdom, the love, the grace that is in it. But in considering the sacrifice of Christ, faith finds life, food, and refreshment. The solemn transactions between God and man, are sometimes called a covenant, here a testament, which is a willing deed of a person, bestowing legacies on such persons as are described, and it only takes effect upon his death. Thus Christ died, not only to obtain the blessings of salvation for us, but to give power to the disposal of them.

The necessity, superior dignity, and power of his priesthood and sacrifice. (23-28) It was therefore necessary that the patterns of things
in the heavens should be purified with these; but the heavenly things
themselves with better sacrifices than these. *24* For Christ is not entered
into the holy places made with hands, which are the figures of the true;
but into heaven itself, now to appear in the presence of God for us:
25 Nor yet that he should offer himself often, as the high priest entereth

into the holy place every year with blood of others; *26* For then must he
often have suffered since the foundation of the world: but now once in
the end of the world hath he appeared to put away sin by the sacrifice
of himself. *27* And as it is appointed unto men once to die, but after
this the judgment: *28* So Christ was once offered to bear the sins of
many; and unto them that look for him shall he appear the second
time without sin unto salvation.

క్రీస్తు బల్యర్పణ అసమానత్వము

23 పరలోకమందున్న వాటిని పోలిన వస్తువులు ఇట్టి బలుల వలన శుద్ధిచేయబడ
వలసియుండెను గాని పరలోక సంబంధమైనవి వీటి కంటె శ్రేష్ఠమైన బలుల వలన
శుద్ధిచేయబడ వలసియుండెను. 24 అందువలన నిజమైన పరిశుద్ధ స్థలమును పోలి
హస్తకృతమైన పరిశుద్ధ స్థలములలో క్రీస్తు ప్రవేశింపలేదు గాని, ఇప్పుడు మన కొరకు
దేవుని సముఖ మందు కనబడుటకు పరలోకమందే ప్రవేశించెను. 25 అంతే కాదు,
ప్రధానయాజకుడు ప్రతి సంవత్సరము తనది కాని రక్తము తీసికొని పరిశుద్ధ స్థలములోనికి
ప్రవేశించినట్లు, ఆయన అనేక పర్యాయములు తన్ను తాను అర్పించుకొనుటకు ప్రవేశింప
లేదు. 26 అట్లయిన యెడల జగత్తు పునాది వేయబడినది మొదలుకొని ఆయన అనేక
పర్యాయములు శ్రమపడవలసి వచ్చును. అయితే ఆయన యుగముల సమాప్తియందు
తన్నుతానే బలిగా అర్పించుకొనుట వలన పాప నివారణ_చేయుటకై యొక్క సారే ప్రత్యక్ష
పరచబడెను. 27 మనుష్యులొక్క సారే మృతి పొందవలెనని నియమింపబడెను; ఆ తరువాత
తీర్పు జరుగును. । ఆలాగుననే క్రీస్తు కూడ అనేకుల పాపములను భరించుటకు ఒక్కసారే
అర్పింపబడి, తన కొరకు కనిపెట్టుకొని యుండువారి రక్షణ నిమిత్తము పాపము లేకుండ
రెండవ సారి ప్రత్యక్షమగును.

It is evident that the sacrifices of Christ are infinitely better than those of the law, which could neither procure pardon for sin, nor impart power against it. Sin would still have been upon us, and have had dominion over us; but Jesus Christ, by one sacrifice, has destroyed the works of the devil, that believers may be made righteous, holy, and happy.

HEBREWS 10

The insufficiency of sacrifices for taking away sin, The necessity and power of the sacrifice of Christ for that purpose. (1-18) For the law
having a shadow of good things to come, and not the very image of the
things, can never with those sacrifices which they offered year by year
continually make the comers thereunto perfect. *2* For then would they
not have ceased to be offered? because that the worshippers once purged
should have had no more conscience of sins. *3* But in those sacrifices
there is a remembrance again made of sins every year. *4* For it is not
possible that the blood of bulls and of goats should take away sins.
5 Wherefore when he cometh into the world, he saith, Sacrifice and
offering thou wouldest not, but a body hast thou prepared me: *6* In
burnt offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure. 7
Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me,) to

do thy will, O God. *8* Above when he said, Sacrifice and offering and burnt offerings and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein; which are offered by the law; *9* Then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second. *10* By the which will we are sanctified through the offering of the body of Jesus Christ once for all. *11* And every priest standeth daily ministering and offering oftentimes the same sacrifices, which can never take away sins: *12* But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God; *13* From henceforth expecting till his enemies be made his footstool. *14* For by one offering he hath perfected for ever them that are sanctified. *15* Whereof the Holy Ghost also is a witness to us: for after that he had said before, *16* This is the covenant that I will make with them after those days, saith the Lord, I will put my laws into their hearts, and in their minds will I write them; *17* And their sins and iniquities will I remember no more. *18* Now where remission of these is, there is no more offering for sin.

10వ అధ్యాయము

విశ్వాస – వీరులు

ధర్మశాస్త్రము రాబోవుచున్న మేలుల ఛాయగలదియే గాని ఆ వస్తువుల నిజ స్వరూపము గలది కాదు గనుక ఆ యాజకులు ఏటేట ఎడతెగ కుండ అర్పించు ఒక్కటే విధమైన బలులు వాటిని తెచ్చు వారికి ఎన్నడును సంపూర్ణ సిద్ధి కలుగజేయ నేరవు. 2 ఆలాగు చేయగలిగిన యెడల సేవించు వారొక్క సారే పరిశుద్ధ పరచబడిన తరువాత వారి మనస్సాక్షికి పాపజ్ఞప్తి ఇకను ఉండదు గనుక వాటిని అర్పించుట మానుదురు గదా? 3 అయితే ఆ బలులు అర్పించుట చేత ఏటేట పాపములు జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచున్నది. 4 ఏలయనగా ఎడ్లయొక్కయు మేకలయొక్కయు రక్తము పాపములను తీసివేయుట అసాధ్యము– 5 కాబట్టి ఆయన ఈ లోకమందు ప్రవేశించునప్పుడు ఈలాగు చెప్పుచున్నాడు– బలియు అర్పణము నీవు కోరలేదు గాని నాకొక శరీరమును అమర్చితివి. పూర్ణహోమములును పాప పరిహారార్థ బలులును నీ కిష్టమైనవి కావు. 6 అప్పుడు నేను గ్రంథపుచుట్టలో నన్ను గూర్చి వ్రాయబడిన ప్రకారము– దేవా, నీ చిత్తము నెరవేర్చుటకు ఇదిగో నేను వచ్చియున్నాననంటిని. 7– బలులు అర్పణలు పూర్ణహోమములు పాపపరిహారార్థ బలులును నీవు కోరలేదనియు, అవి నీ కిష్టమైనవి కావనియు పైన చెప్పిన తరువాత, । ఆయన నీ చిత్తము నెరవేర్చుటకు ఇదిగో– నేను వచ్చియున్నానని చెప్పుచున్నాడు. ఇవన్నియు ధర్మశాస్త్రము చొప్పున అర్పింపబడు చున్నవి. ఆ రెండవ దానిని స్థిరపరచుటకు మొదటి దానిని కొట్టివేయుచున్నాడు. 8 యేసుక్రీస్తు యొక్క శరీరము ఒక్క సారియే అర్పింపబడుట చేత ఆ చిత్తమును బట్టి మనము పరిశుద్ధ పరచబడియున్నాము. 9 మరియు ప్రతి యాజకుడు దిన దినము సేవచేయుచు, పాపములను ఎన్నటికిని తీసివేయలేని ఆ బలులనే మాటి మాటికి అర్పించుచు ఉండును. 10 ఈయనయైతే పాపముల నిమిత్తమై సదాకాలము నిలుచు

ఒక్క బలిని అర్పించి, 11 అప్పటి నుండి తన శత్రువులు తన పాదములకు పాదపీఠముగా చేయబడు వరకు కనిపెట్టుచు దేవుని కుడిపార్శ్వమున ఆసీనుడాయెను. 12 ఒక్క అర్పణ చేత ఈయన పరిశుద్ధపరచ బడు వారిని సదాకాలమునకు సంపూర్ణులనుగా చేసియున్నాడు. 13 ఈ విషయమై పరిశుద్ధాత్మ కూడ మనకు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు. । ఏలాగనగా ఆ దినములైన తరువాత నేను వారితో చేయబోవు నిబంధన ఇదే– నా ధర్మవిధులను వారి హృదయము నందుంచి వారి మనస్సు మీద వాటిని వ్రాయుదును అని చెప్పిన తరువాత, 14 వారి పాపములను వారి అక్రమములను ఇకను ఎన్నటికిని జ్ఞాపకము చేసికొనను అని ప్రభువు చెప్పుచున్నాడు. 15 వీటి క్షమాపణ ఎక్కడ కలుగునో అక్కడ పాపపరిహారార్థ బలి ఇకను ఎన్నడు ఉండదు.

The apostle having shown that the tabernacle, and ordinances of the covenant of Sinai, were only emblems and types of the gospel, concludes that the sacrifices the high priests offered continually, could not make the worshippers perfect, with respect to pardon, and the purifying of their consciences. But when "God manifested in the flesh," became the sacrifice, and his death upon the accursed tree the ransom, then the Sufferer being of infinite worth, his free-will sufferings were of infinite value. The atoning sacrifice must be one capable of consenting, and must of his own will place himself in the sinner's stead: Christ did so. The fountain of all that Christ has done for his people, is the sovereign will and grace of God. The righteousness brought in, and the sacrifice once offered by Christ, are of eternal power, and his salvation shall never be done away. They are of power to make all the comers thereunto perfect; they derive from the atoning blood, strength and motives for obedience, and inward comfort. Under the new covenant, or gospel dispensation, full and final pardon is to be had. This makes a vast difference between the new covenant and the old one. Under the old, sacrifices must be often repeated, and after all, only pardon as to this world was to be obtained by them. Under the new, one Sacrifice is enough to procure for all nations and ages, spiritual pardon, or being freed from punishment in the world to come. Well might this be called a new covenant. Let none suppose that human inventions can avail those who put them in the place of the sacrifice of the Son of God. What then remains, but that we seek an interest in this Sacrifice by faith; and the seal of it to our souls, by the sanctification of the Spirit unto obedience? So that by the law being written in our hearts, we may know that we are justified, and that God will no more remember our sins.

An argument for holy boldness in the believer's access to God through Jesus Christ, And for steadfastness in faith, and mutual love and duty. (19-25) The danger of apostacy. (26-31) The sufferings of believers, and encouragement to maintain their holy profession. (32-39) Having therefore, brethren, boldness to enter into the holiest by the blood of Jesus, 20 By a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh; 21 And having an high priest over the house of God; 22 Let us draw near with a true heart in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from

an evil conscience, and our bodies washed with pure water. 23 Let us hold fast the profession of our faith without wavering; (for he is faithful that promised;) 24 And let us consider one another to provoke unto love and to good works: 25 Not forsaking the assembling of ourselves together, as the manner of some is; but exhorting one another: and so much the more, as ye see the day approaching. 26 For if we sin wilfully after that we have received the knowledge of the truth, there remaineth no more sacrifice for sins, 27 But a certain fearful looking for of judgment and fiery indignation, which shall devour the adversaries. 28 He that despised Moses' law died without mercy under two or three witnesses: 29 Of how much sorer punishment, suppose ye, shall he be thought worthy, who hath trodden under foot the Son of God, and hath counted the blood of the covenant, wherewith he was sanctified, an unholy thing, and hath done despite unto the Spirit of grace? 30 For we know him that hath said, Vengeance belongeth unto me, I will recompense, saith the Lord. And again, The Lord shall judge his people. 31 It is a fearful thing to fall into the hands of the living God. 32 But call to remembrance the former days, in which, after ye were illuminated, ye endured a great fight of afflictions; 33 Partly, whilst ye were made a gazingstock both by reproaches and afflictions; and partly, whilst ye became companions of them that were so used. 34 For ye had compassion of me in my bonds, and took joyfully the spoiling of your goods, knowing in yourselves that ye have in heaven a better and an enduring substance. 35 Cast not away therefore your confidence, which hath great recompence of reward. 36 For ye have need of patience, that, after ye have done the will of God, ye might receive the promise. 37 For yet a little while, and he that shall come will come, and will not tarry. 38 Now the just shall live by faith: but if any man draw back, my soul shall have no pleasure in him. 39 But we are not of them who draw back unto perdition; but of them that believe to the saving of the soul.

ప్రోత్సాహకరమైన హెచ్చరికలు

19 సహోదరులారా, యేసు మనకొరకు ప్రతిష్ఠించిన మార్గమున, అనగా నూతనమై నదియు, జీవముగలదియు, ఆయన శరీరము అను తెరద్వారా ఏర్పరచబడినదియునైన మార్గమున, 20 ఆయన రక్తమువలన పరిశుద్ధ స్థలమునందు ప్రవేశించుటకు మనకు ధైర్యము కలిగియున్నది గనుకను, 21 దేవుని యింటిపైన మనకు గొప్ప యాజకుడున్నాడు గనుకను, 22 మనస్సాక్షికి కల్మషము తోచకుండునట్లు ప్రోక్షింపబడిన హృదయములు గలవారమును, నిర్మలమైన ఉదకముతో స్నానముచేసిన శరీరములు గలవారమునైయుండి, విశ్వాసవిషయములో సంపూర్ణ నిశ్చయత కలిగి, యథార్థమైన హృదయముతో మనము దేవుని సన్నిధానమునకు చేరుదము. 23 వాగ్దానము చేసినవాడు నమ్మదగినవాడు గనుక మన నిరీక్షణ విషయమై మన మొప్పుకొనినది నిశ్చలముగా పట్టుకొందము. 24 కొందరు మానుకొనుచున్నట్టుగా, సమాజముగా కూడుట మానక, ఒకనినొకడు హెచ్చరించుచు, ఆ దినము సమీపించుట మీరు చూచిన కొలది మరి ఎక్కువగా ఆలాగు చేయుచు, 25 ప్రేమ చూపుటకును సత్కార్యములు చేయుటకును ఒకనినొకడు పురికొల్పవలెనని

ఆలోచింతము. 26 మనము సత్యమును గూర్చి అనుభవజ్ఞానము పొందిన తరువాత బుద్ధి పూర్వకముగా పాపము చేసినయెడల పాపములకు బలి యికను ఉండదు గాని, 27 న్యాయపు తీర్పునకు భయముతో ఎదురుచూచుటయు, విరోధులను దహింపబోవు తీక్షణమైన అగ్నియు నికను ఉండును. 28 ఎవడైనను మోషే ధర్మ శాస్త్రమును నిరాకరించిన యెడల ఇద్దరు ముగ్గురు సాక్షుల మాటమీద, కనికరింపకుండ వాని చంపించుదురు. 29 ఇట్లుండగా దేవుని కుమారుని, పాదములతో త్రొక్కి, తాను పరిశుద్ధ పరచబడుటకు సాధనమైన నిబంధన రక్తమును అపవిత్రమైనదిగా ఎంచి, కృపకు మూలమగు ఆత్మను తిరస్కరించినవాడు ఎంత ఎక్కువైన దండనకు పాత్రుడుగా ఎంచబడునని మీకు తోచును ? 30 పగతీర్చుట నా పని, నేనే ప్రతిఫలమిత్తుననియు మరియు ప్రభువు తన ప్రజలకు తీర్పు తీర్చును అనియు చెప్పినవానిని ఎరుగుదుము గదా? 31 జీవముగల దేవుని చేతిలో పడుట భయంకరము

ధైర్యముతో కొనసాగించుకొనుట కొరకైన హెచ్చరికలు

32 అయితే మీరు వెలిగింపబడిన మీదట, శ్రమలతో కూడిన గొప్ప పోరాటము సహించిన పూర్వపుదినములు జ్ఞాపకము తెచ్చుకొనుడి. 33 ఒక విధముగా చూచితే, మీరు నిందలను బాధలను అనుభవించుటచేత పదిమందిలో ఆరడి పడితిరి; మరియొక విధముగా చూచితే, వాటి ననుభవించినవారితో పాలివారలైతిరి. 34 ఏలాగనగా మీరు ఖైదులో ఉన్నవారిని కరుణించి, మీకు మరి శ్రేష్ఠమైనదియు స్థిరమైనదియునైన స్వాస్థ్యమున్నదని యెరిగి, మీ ఆస్తి కోల్పోవుటకు సంతోషముగా ఒప్పుకొంటిరి. 35 కాబట్టి మీ ధైర్యమును విడిచిపెట్టకుడి; దానికి ప్రతిఫలముగా గొప్ప బహుమానము కలుగును. 36 మీరు దేవుని చిత్తమును నెరవేర్చినవారై, వాగ్దానము పొందు నిమిత్తము మీకు ఓరిమి అవసరమైయున్నది. 37 ఇక కాలము బహు కొంచెముగా ఉన్నది, వచ్చుచున్నవాడు ఆలస్యము చేయక వచ్చును. 38 నా యెదుట నీతిమంతుడైనవాడు విశ్వాసమూలముగా జీవించును గాని అతడు వెనుక తీసినయెడల అతని యందు నా ఆత్మకు సంతోషముండదు. 39 అయితే మనము నశించుటకు వెనుకతీయువారము కాముగాని ఆత్మను రక్షించుకొనుటకు విశ్వాసము కలిగినవారమై యున్నాము.

The apostle having closed the first part of the epistle, the doctrine is applied to practical purposes. As believers had an open way to the presence of God, it became them to use this privilege. The way and means by which Christians enjoy such privileges, is by the blood of Jesus, by the merit of that blood which he offered up as an atoning sacrifice. The exhortations against apostacy and to perseverance, are urged by many strong reasons. The sin here mentioned is a total and final falling away, when men, with a full and fixed will and resolution, despise and reject Christ, the only Saviour; despise and resist the Spirit, the only Sanctifier; and despise and renounce the gospel, the only way of salvation, and the words of eternal life. Of this destruction God gives some notorious sinners, while on earth, a fearful foreboding in their consciences, with despair of being able to endure or to escape it. But what punishment can be sorer than to die without mercy? We answer, to die by mercy, by the mercy and grace which they

have despised. How dreadful is the case, when not only the justice of God, but his abused grace and mercy call for vengeance! All this does not in the least mean that any souls who sorrow for sin will be shut out from mercy, or that any will be refused the benefit of Christ's sacrifice, who are willing to accept these blessings. Him that cometh unto Christ, he will in no wise cast out. Many and various afflictions united against the early Christians, and they had a great conflict. The Christian spirit is not a selfish spirit; it puts us upon pitying others, visiting them, helping them, and pleading for them. All things here are but shadows. The happiness of the saints in heaven will last for ever; enemies can never take it away as earthly goods. This will make rich amends for all we may lose and suffer here. The greatest part of the saints' happiness, as yet, is in promise. It is a trial of the patience of Christians, to be content to live after their work is done, and to stay for their reward till God's time to give it is come. He will soon come to them at death, to end all their sufferings, and to give them a crown of life.

HEBREWS 11

The nature and power of faith described. (1-3) Now faith is the
substance of things hoped for, the evidence of things not seen. *2* For
by it the elders obtained a good report. *3* Through faith we understand
that the worlds were framed by the word of God, so that things which
are seen were not made of things which do appear.

11వ అధ్యాయము

విశ్వాస వీరులు

విశ్వాసమనునది నిరీక్షింపబడు వాటియొక్క నిజస్వరూపమును, అదృశ్యమైనవి
యున్నవనుటకు రుజువునైయున్నది. 2 దానిని బట్టియే పెద్దలు సాక్ష్యము పొందిరి.
3 ప్రపంచములు దేవుని వాక్యము వలన నిర్మాణమైనవనియు, అందును బట్టి దృశ్యమైనది
కనబడెడు పదార్థములచే నిర్మింపబడలేదనియు విశ్వాసముచేత గ్రహించు కొనుచున్నాము.

Faith always has been the mark of God's servants, from the beginning of the world. Where the principle is planted by the regenerating Spirit of God, it will cause the truth to be received, concerning justification by the sufferings and merits of Christ. And the same things that are the object of our hope, are the object of our faith. It is a firm persuasion and expectation, that God will perform all he has promised to us in Christ. This persuasion gives the soul to enjoy those things now; it gives them a subsistence or reality in the soul, by the first-fruits and foretastes of them. Faith proves to the mind, the reality of things that cannot be seen by the bodily eye. It is a full approval of all God has revealed, as holy, just, and good. This view of faith is explained by many examples of persons in former times, who obtained a good report, or an honourable character in the word of God. Faith was the principle of their holy obedience, remarkable services, and patient sufferings. The Bible gives the most true and exact account of the origin of all things, and we are to believe it, and not to wrest the Scripture account of the creation, because it does not suit with the differing fancies of men. All that we see of the works of creation, were brought into being by the command of God.

*It is set forth by instances from Abel to Noah. (4-7) By Abraham
and his descendants. (8-19) By Jacob, Joseph, Moses, the Israelites,
and Rahab. (20-31)* By faith Abel offered unto God a more excellent
sacrifice than Cain, by which he obtained witness that he was righteous,
God testifying of his gifts: and by it he being dead yet speaketh. *5* By
faith Enoch was translated that he should not see death; and was not
found, because God had translated him: for before his translation he
had this testimony, that he pleased God. *6* But without faith it is
impossible to please him: for he that cometh to God must believe that
he is, and that he is a rewarder of them that diligently seek him. *7* By
faith Noah, being warned of God of things not seen as yet, moved with
fear, prepared an ark to the saving of his house; by the which he
condemned the world, and became heir of the righteousness which is
by faith. *8* By faith Abraham, when he was called to go out into a place
which he should after receive for an inheritance, obeyed; and he went
out, not knowing whither he went. *9* By faith he sojourned in the land
of promise, as in a strange country, dwelling in tabernacles with Isaac
and Jacob, the heirs with him of the same promise: *10* For he looked
for a city which hath foundations, whose builder and maker is God.
11 Through faith also Sara herself received strength to conceive seed,
and was delivered of a child when she was past age, because she judged
him faithful who had promised. *12* Therefore sprang there even of one,
and him as good as dead, so many as the stars of the sky in multitude,
and as the sand which is by the sea shore innumerable. *13* These all
died in faith, not having received the promises, but having seen them
afar off, and were persuaded of them, and embraced them, and confessed
that they were strangers and pilgrims on the earth. *14* For they that
say such things declare plainly that they seek a country. *15* And truly,
if they had been mindful of that country from whence they came out,
they might have had opportunity to have returned. *16* But now they
desire a better country, that is, an heavenly: wherefore God is not
ashamed to be called their God: for he hath prepared for them a city.
17 By faith Abraham, when he was tried, offered up Isaac: and he that
had received the promises offered up his only begotten son, *18* Of whom
it was said, That in Isaac shall thy seed be called: *19* Accounting that
God was able to raise him up, even from the dead; from whence also he
received him in a figure. *20* By faith Isaac blessed Jacob and Esau
concerning things to come. *21* By faith Jacob, when he was a dying,
blessed both the sons of Joseph; and worshipped, leaning upon the top
of his staff. *22* By faith Joseph, when he died, made mention of the
departing of the children of Israel; and gave commandment concerning
his bones. *23* By faith Moses, when he was born, was hid three months
of his parents, because they saw he was a proper child; and they were
not afraid of the king's commandment. *24* By faith Moses, when he
was come to years, refused to be called the son of Pharaoh's daughter;
25 Choosing rather to suffer affliction with the people of God, than to
enjoy the pleasures of sin for a season; *26* Esteeming the reproach of
Christ greater riches than the treasures in Egypt: for he had respect
unto the recompence of the reward. *27* By faith he forsook Egypt, not

fearing the wrath of the king: for he endured, as seeing him who is
invisible. *28* Through faith he kept the passover, and the sprinkling of
blood, lest he that destroyed the firstborn should touch them. *29* By
faith they passed through the Red sea as by dry land: which the
Egyptians assaying to do were drowned. *30* By faith the walls of Jericho
fell down, after they were compassed about seven days. *31* By faith the
harlot Rahab perished not with them that believed not, when she had
received the spies with peace.

4 విశ్వాసమునుబట్టి, హేబెలు కయీను కంటె శ్రేష్ఠమైన బలి దేవునికి అర్పించెను.
దేవుడతని అర్పణలను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చినప్పుడు అతడు ఆ విశ్వాసమును బట్టి నీతిమంతుడని
సాక్ష్యము పొందెను. అతడు మృతినొందియు ఆ విశ్వాసము ద్వారా మాటలాడుచున్నాడు. 5
విశ్వాసమును బట్టి హనోకు మరణము చూడకుండునట్లు కొనిపోబడెను; అతడు
కొనిపోబడకమునుపు దేవునికి ఇష్టుడై యుండెనని సాక్ష్యము పొందెను; కాగా దేవుడతని
కొనిపోయెను గనుక అతడు కనబడలేదు. 6 విశ్వాసములేకుండ దేవునికి ఇష్టుడైయుండుట
అసాధ్యము; దేవునియొద్దకు వచ్చువాడు ఆయన ఉన్నాడనియు, తన్ను వెదకువారికి ఫలము
దయచేయువాడనియు నమ్మవలెను గదా! 7 విశ్వాసమునుబట్టి నోవహు అదివరకు చూడని
సంగతులను గూర్చి దేవునిచేత హెచ్చరింపబడి భయభక్తులు గలవాడై, తన ఇంటివారి
రక్షణకొరకు ఒక ఓడను సిద్ధముచేసెను; అందువలన అతడు లోకము మీద నేరస్థాపనచేసి
విశ్వాసమునుబట్టి కలుగు నీతికి వారసుడాయెను. 8 అబ్రాహాము పిలువబడినప్పుడు
విశ్వాసమునుబట్టి ఆ పిలుపునకు లోబడి, తాను స్వాస్థ్యముగా పొందనైయున్న ప్రదేశమునకు
బయలువెళ్లెను. మరియు ఎక్కడికి వెళ్లవలెనో అది ఎరుగక బయలువెళ్లెను; 9 విశ్వాసమును
బట్టి అతడును, అతనితో ఆ వాగ్దానమునకు సమాన వారసులైన ఇస్సాకు యాకోబు
అనువారును, గుడారములలో నివసించుచు, అన్యుల దేశములో ఉన్నట్టుగా వాగ్దత్తదేశములో
పరవాసులైరి. 10 ఏలయనగా, దేవుడు దేనికి శిల్పియు నిర్మాణకుడునై యున్నాడో,
పునాదులుగల ఆ పట్టణముకొరకు అబ్రాహాము ఎదురుచూచుచుండెను. 11 విశ్వాసమును
బట్టి శారాయు వాగ్దానము చేసినవాడు నమ్మదగినవాడని ఎంచుకొనెను గనుక తాను వయస్సు
గతించినదైనను గర్భము ధరించుటకు శక్తిపొందెను. 12 అందుచేత మృతతుల్యుడైన ఆ
యొకనినుండి, సంఖ్యకు ఆకాశనక్షత్రములవలెను, సముద్రతీరమందలి లెక్కింప శక్యముకాని
యిసుకవలెను సంతానము కలిగెను. 13 వీరందరు ఆ వాగ్దానముల ఫలము అనుభవింపక
పోయినను దూరమునుండి చూచి వందనముచేసి, తాము భూమి మీద పరదేశులమును
యాత్రికులమునై యున్నామని ఒప్పుకొని, విశ్వాసము గలవారై మృతినొందిరి. 14 ఈలాగు
చెప్పువారు తమ స్వదేశమును వెదకుచున్నామని విశదపరచు చున్నారు కారా? 15 వారు
ఏ దేశమునుండి వచ్చిరో ఆ దేశమును జ్ఞాపకమందుంచుకొన్న యెడల మరల వెళ్లుటకు
వారికి వీలు కలిగియుండును. 16 అయితే వారు మరి శ్రేష్ఠమైన దేశమును, అనగా
పరలోకసంబంధమైన దేశమును కోరుచున్నారు. అందుచేత తాను వారి దేవుడనని
అనిపించుకొనుటకు దేవుడు వారిని గూర్చి సిగ్గుపడడు; ఏలయనగా ఆయన వారి కొరకు

17

ఒక పట్టణము సిద్ధపరచి యున్నాడు. 17 అబ్రాహాము శోధింపబడి విశ్వాసమునుబట్టి
ఇస్సాకును బలిగా అర్పించెను. 18 ఎవడు ఆ వాగ్దానములు సంతోషముతో అంగీకరించెనో,
– ఇస్సాకు వలననైనది నీ సంతానమనబడును అని ఎవనితో చెప్పబడెనో, ఆ అబ్రాహాము,
మృతులను సహితము లేపుటకు దేవుడు శక్తిమంతుడని ఎంచినవాడై, 19 తన ఏకకుమారుని
అర్పించి, ఉపమానరూపముగా అతనిని మృతులలో నుండి మరల పొందెను. 20 విశ్వాసము
బట్టి ఇస్సాకు జరుగబోవు సంగతుల విషయమై యాకోబును ఏశావును ఆశీర్వదించెను.
21 విశ్వాసమునుబట్టి యాకోబు అవసానకాల మందు యోసేపు కుమారులలో ఒక్కొక్కని
ఆశీర్వదించి తన చేతికఱ్ఱ మొదలుమీద ఆనుకొని దేవునికి నమస్కారము చేసెను.
22 యోసేపు తనకు అవసానకాలము సమీపించినప్పుడు విశ్వాసమునుబట్టి ఇశ్రాయేలు
కుమారుల నిర్గమనమును గూర్చి ప్రశంసించి తన శల్యములను గూర్చి వారికి ఆజ్ఞాపించెను.
23 మోషే పుట్టినప్పుడు అతని తల్లిదండ్రులు ఆ శిశువు సుందరుడై యుండుట చూచి,
విశ్వాసమునుబట్టి రాజాజ్ఞకు భయపడక, మూడు మాసములు అతని దాచిపెట్టిరి.
24 మోషే పెద్దవాడైనప్పుడు 25 విశ్వాసమునుబట్టి ఐగుప్తు ధనముకంటె క్రీస్తు విషయమైన
నింద గొప్ప భాగ్యమని ఎంచుకొని అల్పకాలము పాపభోగము అనుభవించుటకంటె దేవుని
ప్రజలతో శ్రమ అనుభవించుట మేలని యోచించి, ఫరో కుమార్తెయొక్క కుమారుడని
అనిపించుకొనుటకు ఒప్పుకొనలేదు; 26 ఏలయనగా అతడు ప్రతిఫలముగా కలుగబోవు
బహుమానమందు దృష్టియుంచెను. 27 విశ్వాసమును బట్టి అతడు అదృశ్యుడైనవానిని
చూచుచున్నట్టు స్థిరబుద్ధిగలవాడై, రాజాగ్రహమునకు భయపడక ఐగుప్తును విడిచిపోయెను.
28 తొలిచూలు పిల్లలను నాశనము చేయువాడు ఇశ్రాయేలీయులను ముట్టకుండు నిమిత్తము
అతడు విశ్వాసమునుబట్టి పస్కాను, రక్తప్రోక్షణ ఆచారమును ఆచరించెను.
29 విశ్వాసమునుబట్టి వారు పొడినేల మీద నడిచినట్లు ఎఱ్ఱ సముద్రములోబడి
నడిచిపోయిరి. ఐగుప్తీయులు ఆలాగు చేయజూచి మునిగిపోయిరి. 30 విశ్వాసమునుబట్టి
ఏడు దినములవరకు ప్రదక్షిణ చేయబడిన తరువాత యెరికో గోడలు కూలెను.
31 విశ్వాసమునుబట్టి రాహాబను వేశ్య వేగులవారిని సమాధానముగా చేర్చుకొనినందున
అవిధేయులతో పాటు నశింపక పోయెను.

Here follow some illustrious examples of faith from the Old Testament. Abel brought a sacrifice of atonement from the firstlings of the flock, acknowledging himself a sinner who deserved to die, and only hoping for mercy through the great Sacrifice. Cain's proud rage and enmity against the accepted worshipper of God, led to the awful effects the same principles have produced in every age; the cruel persecution, and even murder of believers. By faith Abel, being dead, yet speaketh; he left an instructive and speaking example. Enoch was translated, or removed, that he should not see death; God took him into heaven, as Christ will do the saints who shall be alive at his second coming. We cannot come to God, unless we believe that he is what he has revealed himself to be in the Scripture. Those who would find God, must seek him with all their heart. Noah's faith influenced his practice; it moved him to prepare an ark.

His faith condemned the unbelief of others; and his obedience condemned their contempt and rebellion. Good examples either convert sinners or condemn them. This shows how believers, being warned of God to flee from the wrath to come, are moved with fear, take refuge in Christ, and become heirs of the righteousness of faith. Verses 8-19 We are often called to leave worldly connexions, interests, and comforts. If heirs of Abraham's faith, we shall obey and go forth, though not knowing what may befall us; and we shall be found in the way of duty, looking for the performance of God's promises. The trial of Abraham's faith was, that he simply and fully obeyed the call of God. Sarah received the promise as the promise of God; being convinced of that, she truly judged that he both could and would perform it. Many, who have a part in the promises, do not soon receive the things promised. Faith can lay hold of blessings at a great distance; can make them present; can love them and rejoice in them, though strangers; as saints, whose home is heaven; as pilgrims, travelling toward their home. By faith, they overcome the terrors of death, and bid a cheerful farewell to this world, and to all the comforts and crosses of it. And those once truly and savingly called out of a sinful state, have no mind to return into it. All true believers desire the heavenly inheritance; and the stronger faith is, the more fervent those desires will be. Notwithstanding their meanness by nature, their vileness by sin, and the poverty of their outward condition, God is not ashamed to be called the God of all true believers; such is his mercy, such is his love to them. Let them never be ashamed of being called his people, nor of any of those who are truly so, how much soever despised in the world. Above all, let them take care that they are not a shame and reproach to their God. The greatest trial and act of faith upon record is, Abraham's offering up Isaac, genesis 22:2 . There, every word shows a trial. It is our duty to reason down our doubts and fears, by looking, as Abraham did, to the Almighty power of God. The best way to enjoy our comforts is, to give them up to God; he will then again give them as shall be the best for us. Let us look how far our faith has caused the like obedience, when we have been called to lesser acts of self-denial, or to make smaller sacrifices to our duty. Have we given up what was called for, fully believing that the Lord would make up all our losses, and even bless us by the most afflicting dispensations? Isaac blessed Jacob and Esau, concerning things to come. Things present are not the best things; no man knoweth love or hatred by having them or wanting them. Jacob lived by faith, and he died by faith, and in faith. Though the grace of faith is of use always through our whole lives, it is especially so when we come to die.

By other Old Testament believers. (32-38) The better state of
believers under the gospel. (39,40) And what shall I more say? for the
time would fail me to tell of Gedeon, and of Barak, and of Samson, and
of Jephthae; of David also, and Samuel, and of the prophets: *33* Who
through faith subdued kingdoms, wrought righteousness, obtained
promises, stopped the mouths of lions, *34* Quenched the violence of
fire, escaped the edge of the sword, out of weakness were made strong,
waxed valiant in fight, turned to flight the armies of the aliens.
35 Women received their dead raised to life again: and others were
tortured, not accepting deliverance; that they might obtain a better
resurrection: *36* And others had trial of cruel mockings and scourgings,
yea, moreover of bonds and imprisonment: *37* They were stoned, they
were sawn asunder, were tempted, were slain with the sword: they

హెబ్రీయులకు 11వ అధ్యాయము

wandered about in sheepskins and goatskins; being destitute, afflicted,
tormented; *38* (Of whom the world was not worthy:) they wandered in
deserts, and in mountains, and in dens and caves of the earth. *39* And
these all, having obtained a good report through faith, received not the
promise: *40* God having provided some better thing for us, that they
without us should not be made perfect.

32 ఇకను ఏమి చెప్పుదును ? గిద్యోను, బారాకు, సంసోను, యెఫ్తా, దావీదు,
సమూయేలను వారిని గూర్చియు, ప్రవక్తలను గూర్చియు వివరించుటకు సమయము చాలదు.
33 వారు విశ్వాసము ద్వారా రాజ్యములను జయించిరి; నీతికార్యములను జరిగించిరి;
వాగ్దానములను పొందిరి; సింహముల నోళ్లను మూసిరి; 34 అగ్నిబలమును చల్లార్చిరి;
ఖడ్గధారను తప్పించుకొనిరి; బలహీనులుగా ఉండి బలపరచబడిరి; యుద్ధములో
పరాక్రమశాలులైరి; అన్యుల సేనలను పారదోలిరి. 35 స్త్రీలు మృతులైన తమ వారిని
పునరుత్థానము వలన మరల పొందిరి. కొందరైతే మరి శ్రేష్ఠమైన పునరుత్థానము పొందగోరి
విడుదల పొందనొల్లక యాతనపెట్టబడిరి. 36 మరికొందరు తిరస్కారములను
కొరడాదెబ్బలను, మరి బంధకములను ఖైదును అనుభవించిరి. 37 రాళ్లతో కొట్టబడిరి,
రంపములతో కోయబడిరి, శోధింపబడిరి, ఖడ్గముతో చంపబడిరి, 38 గొఱ్ఱెచర్మములను
మేకచర్మములను వేసికొని, దరిద్రులైయుండి శ్రమపడి హింసపొందుచు, అడవులలోను
కొండలమీదను గుహలలోను సొరంగములలోను తిరుగులాడుచు సంచరించిరి. అట్టివారికి
ఈ లోకము యోగ్యమైనది కాదు. 39 వీరందరు తమ విశ్వాసముద్వారా సాక్ష్యము
పొందినవారైనను, 40 మనము లేకుండ సంపూర్ణులు కాకుండు నిమిత్తము దేవుడు మనకొరకు
మరి శ్రేష్ఠమైన దానిని ముందుగా సిద్ధపరచెను గనుక వీరు వాగ్దాన ఫలము అనుభవింప లేదు.

After all our searches into the Scriptures, there is more to be learned from them. We should be pleased to think, how great the number of believers was under the Old Testament, and how strong their faith, though the objects of it were not then so fully made known as now. And we should lament that now, in gospel times, when the rule of faith is more clear and perfect, the number of believers should be so small, and their faith so weak. It is the excellence of the grace of faith, that, while it helps men to do great things, like Gideon, it keeps from high and great thoughts of themselves. Faith, like Barak's, has recourse unto God in all dangers and difficulties, and then makes grateful returns to God for all mercies and deliverances. By faith, the servants of God shall overcome even the roaring lion that goeth about seeking whom he may devour. The believer's faith endures to the end, and, in dying, gives him victory over death and all his deadly enemies, like Samson. The grace of God often fixes upon very undeserving and ill-deserving persons, to do great things for them and by them. But the grace of faith, wherever it is, will put men upon acknowledging God in all their ways, as Jephthah. It will make men bold and courageous in a good cause. Few ever met with greater trials, few ever showed more lively faith, than David, and he has left a testimony as to the trials and acts of faith, in the book of Psalms, which has been, and ever will be, of great value to the people of God. Those are likely to grow up to be distinguished for faith, who begin betimes, like Samuel, to exercise it. And faith will enable a man to serve God and his generation, in whatever way he may be employed.

HEBREWS 12

An exhortation to be constant and persevere, The example of Christ
is set forth, and the gracious design of God in all the sufferings believers
endured. (1-11) Peace and holiness are recommended, with cautions
against despising spiritual blessings. (12-17) Wherefore seeing we also
are compassed about with so great a cloud of witnesses, let us lay
aside every weight, and the sin which doth so easily beset us, and let
us run with patience the race that is set before us, *2* Looking unto
Jesus the author and finisher of our faith; who for the joy that was set
before him endured the cross, despising the shame, and is set down at
the right hand of the throne of God. *3* For consider him that endured
such contradiction of sinners against himself, lest ye be wearied and
faint in your minds 4 Ye have not yet resisted unto blood, striving
against sin. *5* And ye have forgotten the exhortation which speaketh
unto you as unto children, My son, despise not thou the chastening of
the Lord, nor faint when thou art rebuked of him: *6* For whom the Lord
loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth. *7* If
ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son
is he whom the father chasteneth not? *8* But if ye be without
chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not
sons. *9* Furthermore we have had fathers of our flesh which corrected
us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in
subjection unto the Father of spirits, and live? *10* For they verily for a
few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit,
that we might be partakers of his holiness. *11* Now no chastening for
the present seemeth to be joyous, but grievous: nevertheless afterward
it yieldeth the peaceable fruit of righteousness unto them which are
exercised thereby. *12* Wherefore lift up the hands which hang down,
and the feeble knees; *13* And make straight paths for your feet, lest
that which is lame be turned out of the way; but let it rather be healed.
14 Follow peace with all men, and holiness, without which no man
shall see the Lord: *15* Looking diligently lest any man fail of the grace
of God; lest any root of bitterness springing up trouble you, and thereby
many be defiled; *16* Lest there be any fornicator, or profane person, as
Esau, who for one morsel of meat sold his birthright. *17* For ye know
how that afterward, when he would have inherited the blessing, he was
rejected: for he found no place of repentance, though he sought it
carefully with tears.

12వ అధ్యాయము

విశ్వాసమునకు కర్తయైన క్రీస్తు

ఇంత గొప్ప సాక్షి సమూహము మేఘమువలె మనలను ఆవరించియున్నందున
మనము కూడ 2 ప్రతి భారమును, సుళువుగా చిక్కులబెట్టు పాపమును విడిచిపెట్టి,

విశ్వాసమునకు కర్తయు, దానిని కొనసాగించువాడునైన యేసు వైపు చూచుచు, మన యెదుట
ఉంచబడిన పందెములో ఓపికతో పరుగెత్తుదము. ఆయన తన యెదుట ఉంచబడిన
ఆనందము కొరకై అవమానమును నిర్లక్ష్యపెట్టి, సిలువను సహించి, దేవుని సింహాసనము
యొక్క కుడి పార్శ్వమున ఆసీనుడైయున్నాడు 3 మీరు అలసట పడకయు మీ ప్రాణములు
విసుకకయు ఉండునట్లు, పాపాత్ములు తనకు వ్యతిరేకముగ చేసిన తిరస్కార మంతయు
ఓర్చుకొనిన ఆయనను తలంచుకొనుడి.

క్రమశిక్షణ యొక్క ఉద్దేశ్యము

4 మీరు పాపముతో పోరాడుటలో రక్తము కారునంతగా ఇంక దానిని ఎదిరింప
లేదు. 5 మరియు– నా కుమారుడా, ప్రభువు చేయు శిక్షను తృణీకరించకుము, ఆయన
నిన్ను గద్దించినప్పుడు విసుకకుము, 6 ప్రభువు తాను ప్రేమించు వానిని శిక్షించి, తాను
స్వీకరించు ప్రతి కుమారుని దండించును అని కుమారులతో సంభాషించినట్లు మీతో
సంభాషించు ఆయన హెచ్చరికను మరచితిరి. 7 శిక్షాఫలము పొందుటకై మీరు
సహించుచున్నారు; దేవుడు కుమారులనుగా మిమ్మును చూచుచున్నాడు. తండ్రి శిక్షింపని
కుమారుడెవడు? 8 కుమాళ్లయిన వారందరు శిక్షలో పాలు పొందు చున్నారు, మీరు
పొందని యెడల దుర్బీజులే గాని కుమారులు కారు. 9 మరియు శరీర సంబంధులైన
తండ్రులు మనకు శిక్షకులై యుండిరి. వారి యందు భయభక్తులు కలిగి యుంటిమి;
అట్లయితే ఆత్మలకు తండ్రియైన వానికి మరి ఎక్కువగా లోబడి బ్రదుకవలెను గదా?
10 వారు కొన్ని దినముల మట్టుకు తమ కిష్టము వచ్చినట్టు మనలను శిక్షించిరి గాని
మనము తన పరిశుద్ధతలో పాలుపొందవలెనని మన మేలుకొరకే ఆయన శిక్షించుచున్నాడు.
11 మరియు ప్రస్తుత మందు సమస్త శిక్షయు దుఃఖకరముగా కనబడునే గాని
సంతోషకరముగా కనబడదు. అయినను దానియందు అభ్యాసము కలిగిన వారికి అది
నీతియను సమాధానకరమైన ఫలమిచ్చును. 12 కాబట్టి సడలిన చేతులను సడలిన మోకాళ్లను
బలపరచుడి. 13 మరియు కుంటి కాలు బెణకక బాగుపడు నిమిత్తము మీ పాదములకు
మార్గములను సరళము చేసికొనుడి.

మెలుకువగా నుండవలెనని హెచ్చరికలు

14 అందరితో సమాధానమును పరిశుద్ధతయు కలిగియుండుటకు ప్రయత్నించుడి.
పరిశుద్ధత లేకుండ ఎవడును ప్రభువును చూడడు. 15 మీలో ఎవడైనను దేవుని కృపను
పొందకుండ తప్పిపోవునేమో అనియు, చేదైన వేరు ఏదైనను మొలిచి కలవర పరచుట
వలన అనేకులు అపవిత్రులై పోవుదురేమో అనియు, 16 ఒక పూట కూటి కొరకు తన
జ్యేష్ఠత్వపు హక్కును అమ్మివేసిన ఏశావు వంటి భ్రష్టుడైనను వ్యభిచారియైనను ఉండునేమో
అనియు జాగ్రత్తగా చూచుకొనుడి. 17 ఏశావు ఆ తరువాత ఆశీర్వాదము పొందగోరి,
కన్నీళ్లు విడుచుచు దాని కోసరము శ్రద్ధతో వెదకినను, మారుమనస్సు పొందనవకాశము
దొరకక విసర్జింపబడెనని మీరెరుగుదురు.

The persevering obedience of faith in Christ, was the race set before the Hebrews, wherein they must either win the crown of glory, or have everlasting misery for their portion; and it is set before us. By the sin that does so easily beset us, understand that sin to which we are most prone, or to which we are most exposed, from habit, age, or circumstances. This is a most important exhortation; for while a man's darling sin, be it what it will, remains unsubdued, it will hinder him from running the Christian race, as it takes from him every motive for running, and gives power to every discouragement. When weary and faint in their minds, let them recollect that the holy Jesus suffered, to save them from eternal misery. By stedfastly looking to Jesus, their thoughts would strengthen holy affections, and keep under their carnal desires. Let us then frequently consider him. What are our little trials to his agonies, or even to our deserts? What are they to the sufferings of many others? There is a proneness in believers to grow weary, and to faint under trials and afflictions; this is from the imperfection of grace and the remains of corruption. A burden of affliction is apt to make the Christian's hands hang down, and his knees grow feeble, to dispirit him and discourage him; but against this he must strive, that he may better run his spiritual race and course. Faith and patience enable believers to follow peace and holiness, as a man follows his calling constantly, diligently, and with pleasure. Peace with men, of all sects and parties, will be favourable to our pursuit of holiness. But peace and holiness go together; there can be not right peace without holiness. Where persons fail of having the true grace of God, corruption will prevail and break forth; beware lest any unmortified lust in the heart, which seems to be dead, should spring up, to trouble and disturb the whole body.

*The New Testament dispensation shown to be much more excellent
than the Old. (18-29)* For ye are not come unto the mount that might be
touched, and that burned with fire, nor unto blackness, and darkness,
and tempest, *19* And the sound of a trumpet, and the voice of words;
which voice they that heard intreated that the word should not be spoken
to them any more: *20* (For they could not endure that which was
commanded, And if so much as a beast touch the mountain, it shall be
stoned, or thrust through with a dart: *21* And so terrible was the sight,
that Moses said, I exceedingly fear and quake:) *22* But ye are come
unto mount Sion, and unto the city of the living God, the heavenly
Jerusalem, and to an innumerable company of angels, *23* To the general
assembly and church of the firstborn, which are written in heaven, and
to God the Judge of all, and to the spirits of just men made perfect,
24 And to Jesus the mediator of the new covenant, and to the blood of
sprinkling, that speaketh better things than that of Abel. *25* See that
ye refuse not him that speaketh. For if they escaped not who refused
him that spake on earth, much more shall not we escape, if we turn
away from him that speaketh from heaven: *26* Whose voice then shook
the earth: but now he hath promised, saying, Yet once more I shake
not the earth only, but also heaven. *27* And this word, Yet once more,
signifieth the removing of those things that are shaken, as of things
that are made, that those things which cannot be shaken may remain.
28 Wherefore we receiving a kingdom which cannot be moved, let us
have grace, whereby we may serve God acceptably with reverence and
godly fear: *29* For our God is a consuming fire.

ఇహలోక సీయోనుకును పరలోక సీయోనుకును గల తారతమ్యము

18 స్పృశించి తెలిసికొనదగినట్టియు, మండుచున్నట్టియు కొండకును, అగ్నికిని,
కారు మేఘమునకును, గాఢాంధకారమునకును, తుఫానుకును, 19 బూర ధ్వనికిని, మాటల
ధ్వనికిని మీరు వచ్చియుండ లేదు. 20 ఒక జంతువైనను ఆ కొండను తాకిన యెడల
రాళ్లతో కొట్టబడవలెనని ఆజ్ఞాపించిన మాటకు వారు తాళలేక, ఆ ధ్వని వినిన వారు మరి
ఏ మాటయు తమతో చెప్పవలదని బతిమాలుకొనిరి. 21 మరియు ఆ దర్శనమెంతో
భయంకరముగా ఉన్నందున, మోషే – నేను మిక్కిలి భయపడి వణకుచున్నాననెను.
22 ఇప్పుడైతే సీయోనను కొండకును, జీవముగల దేవుని పట్టణమునకు, అనగా పరలోకపు
యెరూషలేమునకును, వేవేల కొలది దేవదూతల యొద్దకును, 23 పరలోక మందు
వ్రాయబడియున్న జ్యేష్ఠుల సంఘమునకును, వారి మహోత్సవమునకును, అందరి
న్యాయాధిపతియైన దేవుని యొద్దకును, సంపూర్ణ సిద్ధి పొందిన నీతిమంతుల ఆత్మల
యొద్దకును, 24 క్రొత్త నిబంధనకు మధ్యవర్తియైన యేసునొద్దకును, హేబెలు కంటె మరి
శ్రేష్ఠముగ పలుకు ప్రోక్షణ రక్తమునకును, మీరు వచ్చియున్నారు. 25 మీకు బుద్ధి చెప్పుచున్న
వానిని నిరాకరింపకుండునట్లు చూచుకొనుడి. వారు భూమి మీద నుండి బుద్ధిచెప్పిన
వానిని నిరాకరించినప్పుడు తప్పించుకొనక పోయిన యెడల, పరలోకము నుండి బుద్ధి
చెప్పుచున్న వానిని విసర్జించు మనము తప్పించుకొనక పోవుట మరి నిశ్చయము గదా?
26 అప్పుడాయన శబ్దము భూమిని చలింపచేసెను గాని, యిప్పుడు–నే నింకొకసారి భూమిని
మాత్రమేకాక ఆకాశమును కూడ కంపింప చేతును అని మాట యిచ్చియున్నాడు.
27 ఇంకొక సారి అను మాట చలింపచేయబడనివి నిలుకడగా ఉండు నిమిత్తము అవి
సృష్టింపబడినవన్నట్టు చలింపచేయబడినవి బొత్తిగా తీసి వేయబడునని అర్థమిచ్చుచున్నది.
28 అందువలన మనము నిశ్చలమైన రాజ్యమును పొంది, దైవ కృప కలిగియందము. 29
ఆ కృప కలిగి వినయ భయభక్తులతో దేవునికి ప్రీతికరమైన సేవచేయుదము, ఏలయనగా
మన దేవుడు దహించు అగ్నియై యున్నాడు.

Mount Sinai, on which the Jewish church state was formed, was a mount such as might be touched, though forbidden to be so, a place that could be felt; so the Mosaic dispensation was much in outward and earthly things. The gospel state is kind and condescending, suited to our weak frame. Under the gospel all may come with boldness to God's presence. But the most holy must despair, if judged by the holy law given from Sinai, without a Saviour. The gospel church is called Mount Zion; there believers have clearer views of heaven, and more heavenly tempers of soul. All the children of God are heirs, and every one has the privileges of the first-born. Let a soul be supposed to join that glorious assembly and church above, that is yet unacquainted with God, still carnally-minded, loving this present world and state of things, looking back to it with a lingering eye, full of pride and guile, filled with lusts; such a soul would seem to have mistaken its way, place, state, and company. It would be uneasy to itself and all about it. Christ is the Mediator of this new covenant, between God and man, to bring them together in this covenant; to keep them together; to plead with God

for us, and to plead with us for God; and at length to bring God and his people together in heaven. This covenant is made firm by the blood of Christ sprinkled upon our consciences, as the blood of the sacrifice was sprinkled upon the altar and the victim. This blood of Christ speaks in behalf of sinners; it pleads not for vengeance, but for mercy. See then that you refuse not his gracious call and offered salvation.

HEBREWS 13

Exhortations to various duties, and to be content with what
Providence allots. (1-6) To respect the instructions of faithful pastors,
with cautions against being carried away by strange doctrines. (7-15)
Let brotherly love continue. *2* Be not forgetful to entertain strangers:
for thereby some have entertained angels unawares. *3* Remember them
that are in bonds, as bound with them; and them which suffer adversity,
as being yourselves also in the body. *4* Marriage is honourable in all,
and the bed undefiled: but whoremongers and adulterers God will judge.
5 Let your conversation be without covetousness; and be content with
such things as ye have: for he hath said, I will never leave thee, nor
forsake thee. *6* So that we may boldly say, The Lord is my helper, and
I will not fear what man shall do unto me.*7* Remember them which
have the rule over you, who have spoken unto you the word of God:
whose faith follow, considering the end of their conversation. *8* Jesus
Christ the same yesterday, and to day, and for ever. *9* Be not carried
about with divers and strange doctrines. For it is a good thing that the
heart be established with grace; not with meats, which have not profited
them that have been occupied therein. *10* We have an altar, whereof
they have no right to eat which serve the tabernacle. *11* For the bodies
of those beasts, whose blood is brought into the sanctuary by the high
priest for sin, are burned without the camp. *12* Wherefore Jesus also,
that he might sanctify the people with his own blood, suffered without
the gate. *13* Let us go forth therefore unto him without the camp, bearing
his reproach. *14* For here have we no continuing city, but we seek one
to come. *15* By him therefore let us offer the sacrifice of praise to God
continually, that is, the fruit of our lips giving thanks to his name.

13వ అధ్యాయము

అభాస సిద్ధమైన హెచ్చరికలు

సహోదర ప్రేమ నిలువరముగా ఉండనీయుడి. ఆతిథ్యము చేయ మరవకుడి; దాని
వలన కొందరు ఎరుగకయే దేవదూతలకు ఆతిథ్యము చేసిరి. 2 మీరును వారితో కూడ
బంధిపబడినట్టు బంధకములోనున్న వారిని జ్ఞాపకము చేసికొనుడి. 3 మీరును శరీరముతో
ఉన్నారు గనుక కష్టముల ననుభవించుచున్నా వారిని జ్ఞాపకము చేసికొనుడి. 4 వివాహము
అన్ని విషయములలో ఘనమైనదిగాను, పానుపు నిష్కల్మషమైనది గాను ఉండవలెను;
వేశ్యాంగులకును, వ్యభిచారులకును దేవుడు తీర్పు తీర్చును. 5 ధనాపేక్ష లేనివారై మీకు
కలిగిన వాటితో తృప్తి పొంది యుండుడి. –నిన్ను ఏ మాత్రమును విడువను, నిన్ను ఎన్నడును
ఎడబాయను అని ఆయనే చెప్పెను గదా. 6 కాబట్టి ప్రభువు నాకు సహాయకుడు, నేను
భయపడను, నరమాత్రుడు నాకేమి చేయగలడు? అని మంచి ధైర్యముతో చెప్పగల
వారమైయున్నాము.

నాయకుల యెడల భక్తి

7 మీకు దేవుని వాక్యము బోధించి మీ పైని నాయకులుగా ఉన్నవారిని జ్ఞాపకము
చేసికొని, వారి ప్రవర్తన ఫలమును, శ్రద్ధగా తలంచు కొనుచు, వారి విశ్వాసమును
అనుసరించుడి. 8 యేసుక్రీస్తు నిన్న, నేడు, ఒక్కటే రీతిగా ఉన్నాడు; అవును, యుగ
యుగములకును ఒక్కటే రీతిగా ఉండును. 9 నానా విధములైన అన్య బోధల చేత
త్రిప్పబడకుడి. భోజన పదార్థములను బట్టి కాక, కృపనుబట్టియే హృదయము స్థిరపరచు
కొనుట మంచిది; భోజనములను బట్టి ప్రవర్తించిన వారికి ఏమియు ప్రయోజనము
కలుగలేదు. 10 మనకొక బలిపీఠమున్నది; దాని సంబంధమైన వాటిని తినుటకు
గుడారములో సేవచేయు వారికి అధికారము లేదు. 11 వేటి రక్తము పాప పరిహారార్థముగ
పరిశుద్ధ స్థలములోనికి ప్రధానయాజకుని చేత తేబడునో, ఆ జంతువుల కళేబరములు
శిబిరమునకు వెలుపట దహింపబడును. 12 కావున యేసు కూడ తన స్వరక్తము చేత
ప్రజలను పరిశుద్ధ పరచుటకై గవిని వెలుపట శ్రమపొందెను. 13 కాబట్టి మనమాయన
నిందను భరించుచు శిబిరము వెలుపలికి ఆయన యొద్దకు వెళ్లుదము. 14 నిలువరమైన
పట్టణము మనకిక్కడ లేదు గాని, ఉండబోవుచున్న దాని కోసరము ఎదురు చూచుచున్నాము.
15 కాబట్టి ఆయన ద్వారా మనము దేవునికి ఎల్లప్పుడును స్తుతియాగము చేయుదము,
అనగా ఆయన నామమును ఒప్పుకొనుచు, జిహ్వాఫలము అర్పించుదము.

The design of Christ in giving himself for us, is, that he may purchase to himself a peculiar people, zealous of good works; and true religion is the strongest bond of friendship. Here are earnest exhortations to several Christian duties, especially contentment. The sin opposed to this grace and duty is covetousness, an over-eager desire for the wealth of this world, with envy of those who have more than ourselves. Having treasures in heaven, we may be content with mean things here. T

Further exhortations to duties, that relate to God, to our neighbour,
and to those set over us in the Lord. (16-21) This epistle to be seriously
considered. (22-25) 16 But to do good and to communicate forget not:
for with such sacrifices God is well pleased. *17* Obey them that have
the rule over you, and submit yourselves: for they watch for your souls,
as they that must give account, that they may do it with joy, and not
with grief: for that is unprofitable for you.18 Pray for us: for we trust
we have a good conscience, in all things willing to live honestly. *19* But
I beseech you the rather to do this, that I may be restored to you the
sooner. *20* Now the God of peace, that brought again from the dead our
Lord Jesus, that great shepherd of the sheep, through the blood of the
everlasting covenant, *21* Make you perfect in every good work to do his
will, working in you that which is wellpleasing in his sight, through
Jesus Christ; to whom be glory for ever and ever. Amen. *22* And I beseech
you, brethren, suffer the word of exhortation: for I have written a letter
unto you in few words. *23* Know ye that our brother Timothy is set at
liberty; with whom, if he come shortly, I will see you. *24* Salute all
them that have the rule over you, and all the saints. They of Italy salute
you. *25* Grace be with you all. Amen.

16 ఉపకారమును ధర్మమును చేయ మరచిపోకుడి, అట్టి యాగములు దేవునికిష్టమైనవి.
17 మీపైని నాయకులుగా ఉన్నవారు లెక్కఒప్ప చెప్పవలసిన వారివలె మీ ఆత్మలను
కాయుచున్నారు; వారు దుఃఖముతో ఆ పని చేసిన యెడల మీకు నిష్ప్రయోజనము గనుక
దుఃఖముతో కాక, ఆనందముతో చేయునట్లు వారి మాట విని, వారికి లోబడియుండుడి.

వీడ్కోలు సందేశములు

18 మా నిమిత్తము ప్రార్థనచేయుడి; మేమన్ని విషయములలోను యోగ్యముగా
ప్రవర్తింప గోరుచు మంచి మనస్సాక్షి కలిగి యున్నామని నమ్ముకొనుచున్నాము. 19 మరియు
నేను మరి త్వరగా మీ యొద్దకు మరల వచ్చునట్లు ఈలాగు చేయవలెనని మరి ఎక్కువగా
మిమ్మును బతిమాలు కొనుచున్నాను. 20 గొఱ్ఱెల గొప్ప కాపరియైన యేసు అను మన
ప్రభువును నిత్యమైన నిబంధన సంబంధమగు రక్తమును బట్టి మృతులలో నుండి లేపిన
సమాధాన కర్తయగు దేవుడు యేసుక్రీస్తు ద్వారా తన దృష్టికి అనుకూలమైన దానిని మనలో
జరిగించుచు, ప్రతి మంచి విషయములోను తన చిత్త ప్రకారము చేయుటకు మిమ్మును
సిద్ధపరచును గాక. 21 యేసుక్రీస్తుకు యుగయుగములకు మహిమ కలుగును గాక, ఆమేన్.
22 సహోదరులారా, మీకు సంక్షేపముగా వ్రాసియున్నాను గనుక ఈ హెచ్చరిక మాటను
సహించుడని మిమ్మును వేడుకొనుచున్నాను. 23 మన సహోదరుడైన తిమోతికి విడుదల
కలిగినదని తెలిసికొనుడి. అతడు శీఘ్రముగా వచ్చిన యెడల అతనితో కూడ వచ్చి మిమ్మును
చూచెదను. 24 మీ పైని నాయకులైన వారి కందరికిని పరిశుద్ధులకందరికిని నా
వందనములు చెప్పుడి. ఇటలీ వారు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నారు. 25 కృప మీ
కందరికి తోడైయుండును గాక, ఆమేన్.

We must, according to our power, give to the necessities of the souls and bodies of men: God will accept these offerings with pleasure, and will accept and bless the offerers through Christ. The apostle then states what is their duty to living ministers; to obey and submit to them, so far as is agreeable to the mind and will of God, made known in his word. Christians must not think themselves too wise, too good, or too great, to learn. The people must search the Scriptures, and so far as the ministers teach according to that rule, they ought to receive their instructions as the word of God, which works in those that believe. It is the interest of hearers, that the account their ministers give of them may be with joy, and not with grief. Faithful ministers deliver their own souls, but the ruin of a fruitless and faithless people will be upon their own heads. The more earnestly the people pray for their ministers, the more benefit they may expect from their ministry. A good conscience has respect to all God's commands, and all our duty. Those who have this good conscience, yet need the prayers of others. When ministers come to a people who pray for them, they come with greater satisfaction to themselves, and success to the people.

22